(*c*) after judgments are pronounced, to prepare 4 copies in the case of second appeals and 3 in the case of appeals and criminal cases ;

(*d*) taking down notes of arguments in important cases at the time of hearing ; and

(*e*) typing notes of inspection of the civil courts and other miscellaneous work.

President : We revert for a minute to Question No. 42 standing in the name of Mr. Padmanabhan Tampi about which complaint was brought to the notice of the Chair that a fuller question had been put but that it has been abridged considerably on the agenda paper and that he has been denied reply to the full question. Papers that have been received in the State Council Office have been looked into and we find as a result that Mr. Tampi himself in the long list of questions which he had sent on 13-7-1935 had numbered them according to his own choice and this one question No. 42 which appears on the agenda was numbered by him as a separate question No. 7. There are other details which he has asked about the same matter and which he has numbered as question No. 8. Therefore each question was given a separate number because he himself had allotted separate numbers. Therefore there is no room for any complaint.

QUESTION No. 42.

Mr. P. Padmanabhan Tampi : No supplementary question, sir.

DEMANDS FOR GRANTS.

President : The next item on the agenda is financial business.—voting on Demands for Grants.

DEMAND I—LAND REVENUE.

Mr. K. George (*Land Revenue and Income Tax Commissioner*) : Sir, I move for a grant of Rs. 9,19,307 under Demand I—Land Revenue.

Mr. J. John Kattakayam: സർ, സാമ്പത്തികാധഃപതനം അതിന്റെ മൂർധന്യദശയെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തു കരം കുറവു ചെയ്യുന്നതെന്ന ഇതുനാളും പറഞ്ഞിട്ടും ഗവർണ്മെന്റിനു യാതൊരു സൂചനയും ഉള്ള ലക്ഷണം കാണുന്നില്ല. കഴിഞ്ഞകൊല്ലവും ഭൂനികുതി അമ്പതു ശതമാനം കുറവുചെയ്യുന്നതെന്ന രണ്ടുനിയമസഭ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

തികളിലും നിശ്ചയങ്ങളും പാസ്സാക്കി. അതിനു ഗവണ്മെന്റു നാമമാത്രമായ ആനുകൂല്യങ്ങളും മാത്രമേ ചെയ്തു കൊടുത്തിട്ടുള്ളു. ഫൈനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറിയുടെ ബഡ്ജറ്റുപ്രസംഗത്തിൽ സാമ്പത്തികാധഃപതനം ക്രമേണ നീങ്ങിവരുന്നു എന്നു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ പ്രസ്താവനനോക്കുമ്പോൾവാസ്തവത്തിൽ കർഷകരുടെ ഇന്നത്തെ യഥാർത്ഥമായ ദയനീയനില എന്താണെന്നു ഗവണ്മെൻറിനു ഇതുവരെ കാണാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല എന്നു കാണാം. അതിൽ ഞാൻ ഗവണ്മെൻറിനെ അപലപിക്കുന്നില്ല. തിരുവനന്തപുരം പട്ടണത്തിൽ വന്നുനോക്കുന്ന ഒരാളിനു ഏകദേശം പത്തുകൊല്ലത്തിനു മുമ്പുള്ള അവസ്ഥ ഒരുപക്ഷേ ഇപ്പോഴും കണ്ടെന്നുണ്ടായിരിക്കാം. സമ്പൽസമൃദ്ധി ഉണ്ടായിരുന്ന കാലത്തു ഏതുനിലയിലിരുന്നുവോ, അതേനിലയിൽതന്നെയാണു പട്ടണങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ബാഹ്യമായികാണുന്ന സാമ്പത്തികസ്ഥിതി. എന്നാൽ അൻപതുലക്ഷത്തിൽപരം ജനങ്ങളാണു തിരുവിതാംകൂറിൽ അധിവസിക്കുന്നതെന്നും അതിൽ അഞ്ചുലക്ഷം മാത്രമേ പട്ടണങ്ങളിൽ അധിവസിക്കുന്നുള്ളു എന്നും ഗവണ്മെൻറു ഈ അവസരത്തിൽ അവധാനപൂർവം ചിന്തിക്കേണ്ടതാകുന്നു. കർഷകരുടെ കഷ്ടതകളും ദിവസംതോറും വർദ്ധിച്ചുവരുന്നതല്ലാതെ ഒരു തരത്തിലുംകുറയുന്നതായി കാണുന്നില്ല. സമീപകാലത്തെങ്ങുംഅതുകുറയുമെന്നു വിശ്വസിക്കുവാൻ മാർഗ്ഗവും കാണുന്നില്ല. പ്രകൃതിയുംഅതിയായി നമ്മെതാഡിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ പതനത്തിൽ ഗവണ്മെൻറു വളരെ ആനുകൂല്യം ചെയ്തുകൊടുക്കേണ്ടതു ആവശ്യമാണു്. കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം ചെയ്ത ആനുകൂല്യത്തേക്കാളും കൂടുതൽ ആനുകൂല്യംഇക്കൊല്ലം ചെയ്‌വാൻ ഗവണ്മെൻറു കടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. അനാവൃഷ്ടിമൂലം വിളവു മുഴുവനും നശിച്ചു. വിളവുകൂടാൻ പോലും നിവൃത്തിയില്ലാതെ അനേകം തരിശുഭൂമികളും കാണുന്നു ഞാൻ കന്യാകുമാരിയിൽ ഈയിടെ പോയി കുറെ ദിവസം താമസിച്ചു മാർഗ്ഗമദ്ധ്യേ കൃഷിചെയ്യാതെ കിടക്കുന്ന അനേകം സ്ഥലങ്ങളും സന്ദർശിക്കുന്നതിനു എനിക്കിടയായി. ദക്ഷിണതിരുവിതാംകൂറിലെ കർഷകരുടെ ദയനീയനിലകണ്ടു് എന്റെ മനസ്സു വേദനപ്പെട്ടു. അവിടെയിറക്കിയ വിളവുകളും മുഴുവനും നശിച്ചു ഇതിനും പുറമേ അവിടെ വെള്ളക്കരവും കൊടുക്കണം. ആയിർപ്പാടു ജനങ്ങളെ എത്രമാത്രം കഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നു എന്നു അവിടെ ചെന്നപ്പോഴാണു എനിക്കു് ശരിയായി മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞതു്. ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞുതുടങ്ങിയാൽ അവസാനമുണ്ടാകയില്ല. കൃഷിയുടെ തന്നെയല്ല, മറ്റു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. J. John Kattakayam.]

കാർഷികോല്പന്നങ്ങളുടെ അഭാവവും ഉള്ള സാധനങ്ങളുടെ വിലക്കുറവും ക്രമീകരിക്കുക എന്നപോലെ കർഷകരെ കഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നു. ഇന്നത്തെ ജനങ്ങളും എല്ലാം തന്നെ വൈദ്യന്മാരായാലും, വൈദികന്മാരായാലും, വക്കീലന്മാരായാലും, വാദ്ധ്യാന്മാരായാലും, ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരായാലും കൃഷിക്കാരനെക്കൊണ്ടാണ് കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നതു. കച്ചവടക്കാരും കമ്പോളന്മാരും എന്നുവേണ്ട ഉദ്യോഗസ്ഥാനുദ്യോഗസ്ഥന്മാരും എല്ലാം കർഷകന്റെ വിയർപ്പിന്മേലാണ് സുഖിക്കുന്നതെന്നുള്ള കഥ നാംമറിക്കലും മറന്നുകൂടാ. എന്റെ തലക്കുമുകളിൽകറങ്ങുന്ന പങ്ക സാധു കർഷകന്റെ അന്ത്യശ്വാസത്തിൽ നിന്നുറവിയെടുത്താണുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നതു്.

Mr. Komilezhathu Sankaran: ഇതിനെല്ലാം കാരണക്കാരാകുന്നതുകർഷകരാണോ, ക്രമിക്കാരാണോ?

Mr. J. John Kattakayam: എന്റെ സ്നേഹിതന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽ പതിയുന്നതിനിടവന്നാൽ അതിന്റെ പരമാർത്ഥം എന്നെക്കാൾ കൂടുതൽഅദ്ദേഹത്തിനുതന്നെ അറിയാൻ കഴിയുന്നതാണ്. ഇതിനുമുൻപു തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനങ്ങൾ ഭ്രാന്തകൃതി ഇല്ലാച്ചുകൊടുക്കണമെന്നു ഒരിക്കലും ആവശ്യപെട്ടിട്ടില്ലാ. കുറച്ചു കാലമായിട്ടു മാത്രമേ ആവശ്യപെട്ടിട്ടുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടു ഭ്രാന്തികൃതി കുറച്ചുതരണമെന്നു അലട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശംഎന്താണെന്നു ഗവണ്മെന്റു ശരിയായി അറിയണ്ടതാണു കീഴ്ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ രാജ്യത്തെ ശരിയായവിവരം ഗവണ്മെന്റിനെ അറിയിക്കുന്നില്ലാ. തഹശീൽദാരന്മാർ നാട്ടിലെ ശരിയായ കഥ മേലധികാരികളെ അറിയിച്ചാൽ അവക്കു ഡീപ്രമോഷൻ കിട്ടുമോ എന്നു ശങ്കിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നുന്നു. ഇവിടത്തെ ലാൻഡ്റവന്യൂകമ്മീഷണർ ഒട്ടും ദയവില്ലാത്ത ഒരാളാണ്. ആകാര്യം ഞാൻകഴിഞ്ഞ കൊല്ലവും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. അതരത്തിലാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രകൃതം. മഹായുദ്ധകാലത്തു സാമാനങ്ങൾക്കു വില കൂടിയിരുന്നകാലത്തു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു ശമ്പളത്തിനും പുറമേ ക്ഷാമപ്പടി കൂടി കൊടുക്കണം എന്നു ഞങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റിനെ ഉത്ബോധിപ്പിച്ചു. അന്നത്തെ ഗവണ്മെന്റു തദനുസരണം പ്രവൃത്തിച്ചു ഇന്നുസാമാനങ്ങൾക്കു വളരെ വിലകുറവുള്ള കാലമാണല്ലോ. എന്നിട്ടും അവരുടെ ശമ്പളം പഴയപടിയിൽ ഇരിക്കുന്നതേയുള്ളൂ. ഞങ്ങൾ കാണിച്ചിട്ടുള്ള ആനന്ദിക്കു ഒരു പ്രതിനന്ദി പോലും ഉദ്യോഗസ്ഥപക്ഷത്തു നിന്നും ഏതാവൽപര്യന്തം പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. അതുവളരെ കഷ്ടം തന്നെ. ഒരുപാലമിട്ടാൽ അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും കടക്കണം. അതിനാൽ ഏറ്റവും ദാക്ഷ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ന്യ പരമായിട്ടും അനുഗ്രഹ പരമായിട്ടും ഇക്കാര്യത്തിൽ വേണ്ടത ചെയ്യു വാൻ ഗവണ്മെൻറു കടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു.

പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിലെങ്ങുംകരത്തിനു വേണ്ടി ഭൂമിവിൽക്കുന്ന പതിവില്ല. ഇവിടെ ഇപ്പോഴും വസ്തുക്കം ഇതിനുവിറ്റു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. വടക്കൻപ്രദേശങ്ങളിൽ സർക്കാർ ഗസറു ഈയിടെ വളരെതാമസിച്ചാണു കിട്ടുന്നതു. ഞാൻ ഇക്കാര്യത്തെപ്പറ്റി അഞ്ചൽസൂപ്രണ്ടുമായികണ്ടു സംസാരിച്ചപ്പോൾ ഗസറിനു ധനം ക്രടിയതുകൊണ്ടാണു അവിടെ എത്താൻ താമസിക്കുന്നതെന്നു അറിഞ്ഞു. കരത്തിനു വസ്തുക്കൾ വിൽക്കുന്ന പരസ്യങ്ങൾകൊണ്ടു നിറച്ചിരിക്കുന്നു. ഗസറു് കണ്ടിട്ടു ചിലപ്പോൾ ചിലവൃത്താന്തപത്രങ്ങൾ നാലും അഞ്ചും ഒരുമിച്ചുചേർത്തു അയച്ചുകൊടുക്കുന്നതുപോലെ ഇപ്പോഴത്തെ സാമ്പത്തികധൂർത്തനം കൊണ്ടു ഗവൺമെൻറും ആപണി എടുത്തിരിക്കയാണെന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചു. അനവധി വസ്തുക്കൾ ഗവൺമെൻറു ലേലത്തിൽ വിൽക്കുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിലെ സ്വത്തു വസ്തുക്കളാണു. കിടപ്പിടം ഇല്ലാത്തവൻ ഇരുപ്പാളി എന്നാണു വയപ്പു്, മറു രാജ്യങ്ങളിൽ ധനവാന്മാർ അവരുടെ പണമെല്ലാം ബാങ്കുകളിൽ നിക്ഷേപിച്ചു അവരുടെനിത്യത കഴിച്ചു കൂട്ടുകയാണു ചെയ്യുന്നതു. ഇവിടെ അതു വസ്തുക്കളിൽ മുടക്കുന്നു. വസ്തുവിൽ നിന്നും കിട്ടുന്ന ആദായം കൊണ്ടാണുഇവിടെയുള്ളവർ കാലം കഴിയുന്നതു. അതിലേക്കു കുറവില്ലാളത്തും അതിൽ ക്രുടുതലും കടംവാങ്ങിച്ചു വസ്തുക്കൾക്കു വേണ്ടി മുടക്കുന്നു. ഇതിൽ അവരെ കുറപ്പെടുത്താനില്ല. ഇന്നു ഇങ്ങനെ ഉൽപ്പന്നങ്ങളുടെ വിലയിടിഞ്ഞതു ഈശ്വരവിധിയെന്നേ പറയേണ്ടു. ഇന്നു പണക്കാർ പാമ്പു തവളയെ എന്നപോലെ പണമില്ലാത്തവരേയും അവരുടെ വസ്തുക്കളേയും ഗ്രസിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കർഷകരില്ലെങ്കിൽ രാജ്യമില്ല; ഗവൺമെൻറുമില്ല. കർഷകരുടെ അധ്വാനമാണു എല്ലാ രാജ്യത്തിൻറെയും അധ്വാനം. അതുകൊണ്ടു ഇവിടെ ഒരു കർഷകവിപ്ലവമുണ്ടാകാതിരിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ വേണ്ടുന്നടപടികളും ഉടനെ ഗവൺമെൻറു നടപ്പിൽ വരുത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കരം കുറച്ചാൽ വരാവുന്ന നഷ്ടത്തെ മറു വിധത്തിൽ പരിഹരിക്കാവുന്നതാണു. അതിനു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളത്തിൽ നിന്നും ഒരു നല്ലതുക വെട്ടിക്കുറക്കുകതന്നെ വേണം. ഇന്നുസാമാനങ്ങളുടെ വില കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പിന്നെ ഗവൺമെൻറിനു ടോൾ ഇനത്തിൽ ക്രുടുതൽ വരവുണ്ടു. തീപ്പെട്ടിത്തീരുവയിൽ ഒരു നല്ല തുക വരും. പെട്രോൾനികുതിയുടെ ശരിയായ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഒരുവീത നമുക്കു കണക്കു പറഞ്ഞു വാങ്ങിക്കുവാൻ കഴിയും. മൈസൂർ ഗവണ്മെൻറു അങ്ങനെ കണക്കു പറഞ്ഞുവാങ്ങിക്കുന്നുണ്ടു അതുപോ ലെനമുക്കും കണക്കു പറഞ്ഞു വാങ്ങിക്കണം. ഈഒരിനത്തിൽ തന്നെപ ത്തു പന്ത്രണ്ടുലക്ഷം രൂപാ വരും. നാലഞ്ചുലക്ഷം രൂപാ തീപ്പെട്ടി തീരു വയിലും ലഭിക്കും.

കരം കുറച്ചു കൊടുക്കേണ്ടതിനെ സംബന്ധിച്ചു വാദിക്കുമ്പോൾ സെറിൽമെൻറുകാലത്തു് ഉല്പന്നങ്ങളുടെ വില അനുസരിച്ചാണു നികുതി ചുമത്തിയിട്ടുള്ളതെന്നും ഇപ്പോഴാകട്ടെ അതിനെക്കാൾ സാമാന്യവില കുറഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നും അതിനാൽ കരമേ കുറയ്ക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നും മറും ലാൻഡ്റവന്യുകമ്മീഷണർ സമാധാനം പറക സർവസാധാരണ മാണു്. എന്നാൽ എനിക്കതിനു് അല്പമേതോടു പറയുവാനുള്ള സമാ ധാനം ഇത്രമാത്രമാണു്. ഞങ്ങൾക്കു നികുതി കുറച്ചു തരണ്ടാ. പഴയ നികുതിയെങ്കിൽ വലിയ ശമ്പളം അല്പമേതിനു കൊടുക്കണം. സെ റിൽമെൻറുകാലത്തു ഉദ്യോഗസ്ഥലോകത്തിൽ കൊടുത്തിരുന്ന ശമ്പളം ഇന്നു കൊടുക്കുകയാണെങ്കിൽ ഭൂനികുതിയെക്കാൾ കൂടുതൽ തുക ഗവ ണ്മെൻറിനാദായമായി കിട്ടും. എന്നാൽ അന്നത്തെ സ്ഥിതിയല്ല ഇന്നു ള്ളതു്. അന്നു് ഒരു സാധു തല്ലുകൊണ്ടാൽ വേറും ഒരു വെള്ളക്കടലാ സിൽ ഹർജി എഴുതിക്കൊടുത്താൽ മതി. ഇന്നു് അതു് എട്ടണ സ്റ്റാമ്പു് ഒട്ടിച്ചു എഴുതിക്കൊടുത്തില്ലെങ്കിൽ തല്ലുകൊണ്ടവൻ തല്ലുകൊണ്ടുകൊണ്ടു് കിടന്നുകൊള്ളണം. ഇന്നു സാധുക്കളെയല്ലാ, ധനാഢ്യന്മാരെയാണു് ഗവണ്മെൻറു് സംരക്ഷിക്കുന്നതു്.

പലയിനങ്ങളിലായി ഗവണ്മെൻറിനു വരവു കൂടുതൽ ഉണ്ടു്. ഭൂനി കുതിയിൽതന്നെ വർദ്ധനവുണ്ടു്. ടോൾഗേറിൻെറ കാര്യം ഞാൻ പറ ഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. അനേകം പുതിയ നികുതികളും ഗവണ്മെൻറു് ഏർപ്പെ ടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. തീപ്പെട്ടിത്തീരുവ, ബീഡിക്കച്ചവടം തിയന്ത്രണം, ചന്ത ക്കരം, അഞ്ചൽറവന്യൂ, പുകയിലത്തീരുവ, ഉപ്പുനികുതി, ബസ്സ്ലൈ സൻസ്ഫീസു് ആടിയായി തിരുവിതാംകൂർകാർ കണ്ടിട്ടും കേട്ടിട്ടുമി ല്ലാത്ത അനവധി കരങ്ങളും ഉണ്ടു്. അതുപോലെതന്നെ അവർ കണ്ടിട്ടും കേട്ടിട്ടുമില്ലാത്ത ശമ്പളങ്ങളാണു് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാക്കു ഇപ്പോൾ കൊടുക്കുന്നതു.

ഇതെല്ലാം കണ്ടുകൊണ്ടും രാജ്യനിവാസികളും ഇന്നു മൌനംപൂണ്ടി രിക്കുന്നുണ്ടു്. എന്നാണു് അവരുടെ മൌനം ഭഞ്ജിക്കപ്പെടുന്നതെന്നു നിശ്ചയമില്ല. ഇപ്പോൾ നിവർത്തനം എന്നും, പ്രവർത്തനം എന്നും

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

എല്ലാം പറഞ്ഞു ചില പ്രക്ഷോഭണങ്ങളും നാം കേട്ടുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. കുടിക്കാൻ കഞ്ഞിയും കിടക്കാൻ വീടും ഉടുക്കാൻ വസ്ത്രവും ഇല്ലാത്ത അനേകം സാധുക്കളും ഒന്നിച്ചിളകിയാൽ പിന്നെ രാജ്യരക്ഷ എവിടെ? ജനക്ഷേമം എവിടെ?

Mr. M. N. Narayana Menon (*Kottayam*): മി: കട്ടക്കയത്തിന്റെ ഉപക്ഷേപത്തോടുകൂടി ഞാനും യോജിച്ചുകൊള്ളുന്നു. കർഷകരുടെ ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതി വളരെ ദയനീയംതന്നെയാണു്. അവരുടെ കായ്ക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഗവണ്മെൻറ് യാതൊന്നും ചെയ്യുകാണുന്നില്ല.

റവന്യൂകമ്മീഷണരുടെ ലാൻഡ്റവന്യൂഡിപ്പാർട്ടുമെൻറ് ഭരണറിപ്പോർട്ട വായിച്ചുനോക്കിയാൽതന്നെ കൃഷിക്കാരുടെ ദയനീയസ്ഥിതി എത്രമാത്രമുണ്ടെന്നു കാണാൻ കഴിയും. ഫ ഠ വ-ലെക്കാൾ ഫ ഠ ൻ-ൽ നികുതി പിരിക്കുന്നതിനു നിർബന്ധപൂർവമുള്ള നടപടി നടത്തി എന്നും അതുകൊണ്ടു ഫ ഠ വ-ലെക്കാൾ നികുതി കൂടുതൽ പിരിച്ചെടുത്തു എന്നും റിപ്പോർട്ടിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. മഴയുടെ അഭാവത്താൽ കൃഷിയിൽനിന്നും കിട്ടിയിട്ടുള്ള ആദായം ഫ ഠ വ-ലെക്കാൾ ഫ ഠ ൻ-ൽ കുറവാണെന്നും ഗവണ്മെൻറ് സ്വന്തമനസ്സാലെ സമ്മതിക്കാൻ ഭാവമുണ്ടു്. എന്നിരുന്നാലും ഫ ഠ വ-ലെക്കാൾ ഫ ഠ ൻ-ൽ നികുതി പിരിക്കുന്നതിനു നിർബന്ധനടപടികളും നടത്തുകയാണു് ചെയ്തതു്. ഇതു "എച്ചിയുടെ കണ്ണിൽനിന്നും ചോര ചിന്തിയാലും പൂച്ച കടി വിടുകയില്ലെന്നു" പറഞ്ഞതുപോലെയാണു്.

മി: ജാൺ പറഞ്ഞതുപോലെ രാജ്യത്തു് അങ്ങും ഇങ്ങും ചില കാരപിശകുകൾ ഉണ്ടാകുന്നുണ്ടു്. ഇതിനെല്ലാം പ്രധാന കാരണം സാമ്പത്തികാധഃപ്പതനമാണെന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം. അതുകൊണ്ടു പബ്ലിക്ക്സർവീസിൽ പ്രവേശിച്ചു ജീവസന്ധാരണം ചെയ്യാമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു.

Mr. Tariatu Kunjitomman: ആദായകരമെന്നു മാത്രമേയുള്ളോ? അധികാരവും പബ്ലിക്ക്സർവീസിൽ ഇല്ലെ?

Mr. M. N. Narayana Menon: ആദായം കിട്ടുമെങ്കിൽ അധികാരവും മറ്റും നോക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലല്ലൊ.

Mr. Tariatu Kunjitomman: അധികാരംകൂടി ഉള്ളതുകൊണ്ടല്ലെ പബ്ലിക്ക്സർവീസിനെ കൂടുതൽ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതു്?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. M. N. Narayana Menon: അതിനു മറുപടി പിന്നീടു പറയാം. ഫ 0 വ-ൽ വ 0 0 0-ൽപരം നമ്പർ സ്ഥാവരജംഗമവസ്തുക്കൾ ലേലത്തിൽ വിറ്റിട്ടുണ്ട്. ഫാൻ-ൽ ഫ ൫ 0 0 0-ൽപരം നമ്പർ വസ്തുക്കൾ ലേലത്തിൽ വിറ്റിരിക്കുന്നു. കുട്ടനാട്ടിലെ പുഞ്ചകൃഷിക്കാരുടെ സ്ഥിതി ഇതിലും ദയനീയമാണ്. അമ്പലപ്പുഴത്താലൂക്കിൽത്തന്നെ ൫ 0 0 0 0-ൽ പരം രൂപയുടെ വസ്തുക്കൾ ലേലത്തിൽ വിറ്റു പണം ഈടാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇതിൽനിന്നും കൃഷിക്കാരുടെ കഷ്ടങ്ങളെപ്പറ്റി ഗവണ്മെൻറ് കാര്യമായി ഒന്നും ആലോചിക്കുന്നില്ല എന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. കൃഷിയിൽനിന്നും ശരിയായ ആദായം കിട്ടുവാനുള്ള മാർഗ്ഗം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു് അവരെ രക്ഷിക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണ്. ഇക്കൊല്ലത്തെ ബഡ്ജറ്റു മുഴുവൻ നോക്കിയാൽ ഒരു ചക്രംപോലും നികുതിയിൽ ഇളവു ചെയ്യുന്നതിനോ മറ്റുവിധത്തിൽ കൃഷിക്കാരെ സഹായിക്കുന്നതിനോ കൊള്ളിച്ചിട്ടില്ലെന്നുകാണാം. കൃഷിവായ്പകൊടുക്കുന്നതിനു ൨ ക്ഷ ലക്ഷം രൂപയെ കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ഈ ൨ ക്ഷ ലക്ഷം രൂപാ കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ എന്തുമാത്രം കൊടുക്കുമെന്നുള്ളതു് കണ്ടറിയണം.

പുഞ്ചകൃഷിക്കാർക്കു് ഒരു ലക്ഷം രൂപാ കടം കൊടുക്കുന്നതിനു കഴിഞ്ഞയാണ്ടുവരെ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. ൟ ആണ്ടിൽ അവർക്കു കൊടുക്കുന്നതിനു് ഒന്നും കൊള്ളിച്ചിട്ടില്ല. ഫൈനാൻഷ്യൽസെക്രട്ടറിയും ലാൻഡ് റവന്യൂകമ്മീഷണരും ഇതിനു സമാധാനം പറയുവാൻപോകുന്നതു ബഡ്ജറ്റിന്റെ ൨ ഫ ക്ഷ-ാംവശത്തു ൫ ക്ഷ ലക്ഷം രൂപാ മറ്റു വായ്പകൾ എന്ന ഇനത്തിൽ കൊള്ളിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നായിരിക്കും. ഇതിൽനിന്നും ഒരു പക്ഷെ ഗവണ്മെൻറിനു് അവരെ സഹായിക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. ഈ കൃഷിവായ്പയെ സംബന്ധിച്ചു റവന്യൂകമ്മീഷണർ പറയുന്ന മറ്റൊരു സമാധാനം കൃഷിക്കാർ കൃഷിവായ്പവാങ്ങിക്കുവാൻ വരുന്നില്ലെന്നായിരിക്കും. അവർക്കു് അതു വാങ്ങിക്കുന്നതിനു നിവൃത്തിയില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണു് ആവശ്യപ്പെടാത്തതു്. അപ്പോൾ ഗവണ്മെൻറിന്റെ പണം വെറുതേ കൊടുക്കുവാൻ സാധിക്കുമോ എന്നു ചോദിച്ചേക്കാം. അങ്ങിനെ ചെയ്യണമെന്നില്ല. അവർക്കു കിട്ടുന്ന വിളവിന്റെ പണയത്തിന്മേൽ അൻപതുശതമാനത്തോളം അവർക്കു വായ്പകൊടുക്കണമെന്നാണു് ഞാൻ പറയുന്നതു്. ഇങ്ങനെ പലവിധത്തിലുമായി കൃഷിക്കാരെ സഹായിക്കേണ്ടതാണു്. വായ്പ കൊടുക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അവരോടു അനുഭാവപൂർവം പെരുമാറേണ്ടതാണു്. കൃഷിക്കാരുടെ കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെൻറ് കൂടുതൽ ദയവു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കാണിക്കേണ്ടതാണു്. അവരുടെ കരത്തിലും ഇളവു ചെയ്യേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണു്. ഇതുകൊണ്ടു വസ്തുടമസ്ഥന്മാർക്കില്ലയോ ഗുണം എന്നുചോദിച്ചേക്കും. ഭൂസ്വത്തുടമസ്ഥന്മാർ അവരുടെ വസ്തുവിന്റെ ആദായത്തിൽ നിന്നും കരം കൊടുക്കണം. കുടിക്കാരേയും വസ്തുടമസ്ഥന്മാരേയുംകാൾ വിഷമിക്കുന്നതു് ഇടത്തരക്കാരാണു്. അതുകൊണ്ടു് ഒരു രൂപായിൽ കുറവായി കരം കൊടുക്കുന്നവരാണു് അധികവും എന്നു ഗവണ്മെൻറ് പറയുന്നതു ശരിയല്ല. അവർക്കും വേണ്ട സഹായസഹകരണങ്ങളും ചെയ്യേണ്ടതാണു്. ഭൂനികുതിഇനത്തിൽ ഇരുപത്തഞ്ചു ശതമാനമെങ്കിലും ഇളവു ചെയ്കയും വായ്പകൾ കൊടുത്തും കൃഷിവായ്പത്തവണകൾക്കു കാലാവധി നീട്ടിക്കൊടുത്തും പിഴ ഇളവു ചെയ്തും ഭൂസ്വത്തുടമസ്ഥന്മാരെയും കർഷകരേയും ഈ അവസരത്തിൽ ഗവണ്മെൻറ് ഉള്ളുഴിഞ്ഞു സഹായിക്കേണ്ടതു് ഏറ്റവും അത്യാവശ്യമാകുന്നു.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: I wholeheartedly support the principle underlying this motion. Every time we have dinned into the ears of Government the woeful tale of the miserable plight to which our agricultural population has been reduced; but all our cries of lamentation have fallen on deaf years. The budget speech of the Financial Secretary leaves one with the impression that everything is well in this country. He deliberately wants the world to understand, that in Travancore the people are well off, that there is no further need for remission of land tax or school fees and that the Government treasury contains sufficient money even for running a costly administration. Sir, I am sure, every one will agree with me in condemning his speech as highly dishonest.

Mr. C. V. Chandrasekharan: Sir, a point of order. Is that a parliamentary expression? The member said the Financial Secretary's speech was dishonest.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: If it is objectionable, I have no objection to modify that expression and state that the speech shows deliberate suppression of facts.

President: If you really used the word dishonest, it is not only unparliamentary but it is offensive.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: Sir, I withdraw it if it is found to be objectionable.

President: With apology, I hope.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: Yes, of course.

Those who have any knowledge of the conditions of the agricultural population in this country will readily admit that they have

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. M. N. Parameswaran Pillai.]

been completely ruined on account of the prevailing economic depression and the frequent failure of crops The Financial Secretary has absolutely no word to say on their behalf, nor has he set apart any amount in the budget for the amelioration of the condition of the agriculturists and for rural uplift. From a review of the variations in the prices of staple import and export products, it may be clearly seen that the economic depression has continued with unabated vigour to distress the ryots. Prices realised for the agricultural products are generally insufficient to meet the cost of production and the ryots, most of whom are sunk deep in debts, are not able to spare anything for cultivation. It is under such tragic state of affairs that the Financial Secretary proposes to squeeze from the people Rs 3·30 lakhs more under land revenue during the ensuing year. For one who can correctly gauge the situation in the country, it needs no prophetic vision to predict that the Financial Secretary's hopes and expectations are going to be falsified. Even during the current year, the department has been taking too many coercive steps for the realisation of the arrears. The recent issues of the Government Gazette have been enormously swelled in volume with numerous notifications for revenue sales. If the department is allowed to pursue this policy, I am sure, the consequences in the long run are going to be very disastrous. For, those who have closely followed the events in Russia will at once remember that the revolution in that country was from the outset a mass revolt from below.

Mr. Komilezhathu Sankaran: May I know the actual number of tax payers in our country ?

Mr. M. N. Parameswaran Pillai: Sir, there are about 12 lakhs of people who actually pay land tax. But it may be pointed out that though there are only 12 lakhs who actually pay land tax there may be an equal number of families depending upon them, so that the real benefit of a remission of tax will not be restricted to the 12 lakhs of tax payers alone.

Mr. Komilezhathu Sankaran: May I know from the member the average amount of debt for a tax payer ?

Mr. M. N. Parameswaran Pillai: I have not made any calculation.

No doubt with a view to ameliorate the condition of the debtors, whose number is alarmingly on the increase, two Proclamations have been successively issued ; but they do not afford any real protection. These Proclamations, I may, without meaning the least disrespect to anybody, state, are ill-conceived, defective and

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

quite unsuited to the actual requirements of the situation. In the first place, it is not a sound financial or legislative principle to regard the occupation of the debtor as the real test which should weigh in the matter of affording protection. The Proclamations do not make any difference or distinction between agricultural and non-agricultural debts such as those incurred for making jewels or for purchasing motor cars. Further, the Proclamations stand in the way of only secured creditors from realising the fruits of their decrees even if their debtors belong to non agricultural classes. But on the contrary, there is no prohibition for unsecured creditors from attaching and selling properties of their debtors in execution of their decrees. I think the real object of the framers of these Proclamations was to prevent immovable properties from being sold for a song in court auction in these days of economic depression ; but this object is not being fully attained owing to the defective provisions.

Mr. V. S. Arumukham Pillai : May I know from the member whether he is aware of the fact that lands are being rapidly sold away for arrears of tax?

Mr. M N. Paramesvaran Pillai : Yes, I have already referred to that. By issuing these Proclamations the Government hold out a gesture of sympathy, parental kindness and protection to the suffering people. What difficulty is there for being so liberal at other's expense? Is there any justice, equity or fairness on the part of Government in preventing individual creditors from realising their debts while they themselves are vigourously pushing on with their coercive steps and revenue sales for the realisation of their land revenue and other dues, not to speak of the agricultural and industrial loans or loans advanced from the Land Mortgage Bank? I will not be surprised at all if some one from the official benches rises up with a plea that the Government machinery stands on a different footing and that money is required to run the show. In reply to that contention, I have only to remark that a Government that does not exist for the people does not deserve to continue. In Travancore, the conditions are entirely different from those obtaining in British India. We have not got such a distinct class as money-lenders. More than 75 per cent of the people occupy the position of both creditors as well as debtors. For instance, a man who had earned a 1,000 rupees might have advanced that as a loan to his neighbour under a promissory note or any other security with the hope that he could meet his expenses from the interest thereon. To prevent such people from realising their money would mean that we leave them to still further starvation.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. K. George: Has the member read the report of the Banking Enquiry Committee?

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: Yes, sir.

Mr. K. George: May I know that the member's present argument that there are no money-lenders is correct?

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: Sir, I was stating that the percentage of money-lenders in this country is very negligible. I hope Government will not forget this aspect of the matter when they consider the proposals of the Debt Redemption Committee.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: Is the member speaking for creditors or debtors?

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: I am speaking for both.

Sir, before I conclude I wish to say a word about the immediate and urgent need for a complete remission of land tax during 1111 as most of the Kanni crops have been ruined on account of the failure of the seasonal monsoon. In this connection, I would even advocate the total abolition of the land tax once for all. Why should the people be made to pay land tax when their lands do not yield adequate return? Instead of a separate land tax, it would be better to include the income from the lands also for the purpose of income tax assessment as is done in Ceylon.

A graduated income tax approaches more to the perfect taxation than any other we know of. Under such a system of taxation a great amount of injustice and inequity which we notice in the matter of the imposition of land tax could be removed.

Sir, there is much scandal in the matter of assignment of lands in the Devicolam taluk. In spite of the various orders of Government to the contrary, extensive tracts of lands have been assigned away to foreigners and non-Travancoreans. The Revenue authorities at Devicolam seem to have completely abdicated their powers and they find themselves absolutely helpless to enforce law and order in that taluk. They are found to be quite unable to remove encroachments and trespass wantonly committed by non-Travancoreans and it will be no surprise to us to learn that our officers have very often fallen a prey to the various influences of those rich and powerful foreigners.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: Sir, I beg to oppose the grant of this demand. The Financial Secretary has devoted just a small paragraph for Land Revenue, whereas for Town Planning and other matters pertaining to the urban areas he has set apart pages after pages. The question of a sanatorium near Palliyasal, for instance, he considers more important than the needs of

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

the poor agriculturists of the country. Sir, he has not stated a word as to whether the remission that was granted last year will be granted in the coming year also. His speech is silent about the condition of agriculture which is the main occupation of the people of Travancore.

Coming to the budget proper, the Financial Secretary has provided for Rs. 37 lakhs by way of receipts under Land Revenue, Sir, in 1110, the amount under ayacut was only Rs. 26 lakhs whereas the budget for 1111 provides for Rs. 29 lakhs under that head. The Financial Secretary further proposes to realise Rs. 67,000 by way of process fees, fines and forfeitures. He seems to have shut his eyes to the present state of affairs in the country. I need not tell you, sir, that the last crop was a complete failure. There was a pronouncement by Government that the Pechiparai Reservoir would irrigate about 23,000 acres of land; but the Irrigation Officers to Government have not been able to supply water to that extent. Sir, the monsoon has completely failed. We have only seven or eight feet of water in the Pechiparai Reservoir. If the Chief Engineer will just take a drive along the road from Thuckalay to Padmanabhapuram and just look on the lands on either side of the road he will find that, while some tanks are full to the brim others are absolutely dried up. Sir, the Chief Engineer need not take the trouble of going into the villages. Just on the road side he can find one tank overflowing with water while another next to it is absolutely dry. Sir, that is the sort of mischief in the distribution of water, that the subordinates of the Public Works Department are making. We have got an Executive Engineer who by himself is a very honest man. But he is not able to control his subordinates. Sir, the subordinates have become fatter than the Executive Engineer himself. (Laughter.)

Mr. G. B. E. Truscott: Sir, that is an incorrect statement. (Laughter.)

Mr. P. Padmanabhan Tampi: It is not, sir. I am prepared to accompany the Chief Engineer and show these tanks to him. I challenge the Chief Engineer to come with me and inspect these localities. I am prepared to convince him of this mischief that is now going on in the distribution of water in these areas.

As I was saying, sir, in this crop, we had no water even to start the cultivation. It is only if cultivation is started that the Kodayar water would be available for further agricultural needs. The monsoon has failed. There is very little water in the Pechipara Reservoir. The officers of the Public Works Department have clearly stated that they were not able to let in water for the conversions. All the conversions are therefore lying fallow. Sir, the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. P. Padmanabhan Tampi.]

Remission Rules do not provide for remission for these conversions since they have been registered as garden lands and not as paddy lands. The water cess is heavy on these converted areas. The budget and the Financial Secretary's speech do not say a word indicating that the water cess on these lands which cannot get any remission, will at least be reduced during the coming year, in the light of the fact that the Government have admitted their inability to supply water for these areas. My humble submission is that Government is responsible either for letting in water for these converted areas or to reduce the water cess on these lands. If they do not do either, I maintain that they will be held liable in courts of law.

From what I have explained, sir, I hope it will be clear to Government that the present crop is sure to be a failure. In the circumstances, we pray that the Government should grant a remission of at least 50 per cent. of the land revenue.

A word about the registry of lands for the houseless people. The Latin Christians in certain parts of the Neendakara pakuthi have been agitating for a long time for the registry of some tank-beds for them to build houses to live in ; and the Government assured them the registry of those tank-beds. That question has been pending long. I appeal to the Government to redress the grievances of these poor people without any further delay.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : Sir, I also beg to oppose the motion. It has been made clear by the honourable members who spoke before me that next year also it is absolutely necessary that the Government grant some remission of land revenue. Considering the present situation in the country, in all reasonableness, the Government cannot refuse remission for 1111. Sir, there was a similar motion last year during the budget session. Even then, I had my own fear, sir, whether such remission would actually benefit the poor agriculturists for whom it was intended. I am certainly not against remission being granted. I only want to point out that, last year, the Land Revenue Department managed this business most unsatisfactorily. Sir, several complaints have been brought to my notice that the Proverthicars went on collecting the full amount of tax due, in spite of the generous order of the Government allowing some remission. The amount remitted, as I understand it, has only gone to swell the pockets of these Proverthicars. As a matter of fact, the Government suffered loss of revenue, on account of these remissions to the extent of about Rs. 3 lakhs; but, unfortunately, the tax-payers did not get any benefit out of them. Sir, several complaints have been actually addressed to the authorities of the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Department. But they have not been investigated ; and the culprits have not been punished. Sir, if that is going to be the way in which the order of Government, granting remission, is to be given effect to, I would rather suggest that remission need not be granted at all. Because, at least the Government will not be put to loss on that account. Sir, the Land Revenue Department has lost its usefulness. In olden days, one of the important duties of this department was to find out exactly the condition of agriculture in the rural parts, the condition of the common people in the country. Sir, it seems to me, that duty has long ceased to be part of the function of this department. The Land Revenue Commissioner and his officers of various grades are now concerned only with the collection of revenue and with coercive steps for that purpose. Some of them also enter into disputes among the people in the matter of puduval and poramboke lands, and take sides. I may, in this connecion, draw the attention of Government to the long established practice of publishing weekly notes about supplies in the various parts of the State, the condition of the standing crops, rainfall and such other matters relating to the prosperity and welfare of the people. From very ancient times, the Government Gazette, which is published once a week, used to contain particulars of these matters. I may just refer to the Travancore Government Gazette, dated 21st Karkadakam 1110. Sir, all of us know the state of things in our country now. The Gazette says that in the Trivandrum Division, the markets were well supplied with articles. As a matter of fact, we all know, sir, that it was not easy to get even vegetables, and that we had to pay very high prices for them. The Gazette further says that the progress of agricultural operation was satisfactory in the Trivandrum and Nedumangad taluks and that the standing crops were all right. It goes on to say that water supply was good. Sir, this is the kind of information that is published in the Government Gazette when the intention of the Government is to know exactly the real situation in the country. Are these not thoroughly misleading reports, sir ? There can be no doubt about that. I can speak with authority with reference to the standing crops in the Chirayinkil and Nedumangad taluks. The crops are sure to fail owing to the want of rain.

Mr Kochikal P. Balakrishnan Tampi : Is that not a kind of prophecy or prediction rather than a statement of facts ?

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : Ordinarily, this is the time for harvest. I know as a matter of fact that due to the failure of monsoon we are not now having the harvest ; and I am sure, this time, we cannot expect more than one-tenth of the usual yield. It is a question of fact, sir, and not prophecy and prediction.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. P. Nilakanta Pillai.]

Therefore my humble submission is that the Land Revenue Department has survived its usefulness. Sir, there is a parallel department, the Agricultural Department, which has practically achieved nothing and my humble submission is that the Land Revenue Department and the Agricultural Department must be amalgamated and co-ordinated. Therefore my practical suggestion is that the Agricultural Department may be dissolved and the experts now working in that departments may be absorbed in the Land Revenue Department and a non-official body may be created to co-operate witn the Land Revenue Department. As a parallel department we should have taluk boards or district boards with the representatives of leading farmers and the people. These bodies should consult together and do everything to improve the condition of the rural population. They must go in and examine the question of rural policy. They must decide what tax should be collected in a particular year. They must chalk out areas for economic cultivation, they should advise people as to what crops should be raised at particular times, what areas are fit for raising such crops and in all these things they must give proper advice.

Mr. E. P. Varughese: May I know whether sitting fees are given to these non-officials?

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: My friend if only he had followed me, would have understood that I suggested leading farmers might be made members of the board. Leading farmers will not be.....

Mr. E. P. Varughese: Is that the member's opinion that the only claim is sitting in these committees?

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: Sir, this is a general question which I do not propose to answer at present. Therefore, the point is that, along with the official department of Land Revenue there should be a parallel department containing non-official leaders and this department should be made to work in such a co-ordinate way as that every affair of the rural policy must be carried out in consultation with the official as well as the parallel non-official board. If some such things are not done, I cannot even say what exactly could be done to improve the condition of the rural population.

The Land Revenue Department is taking all sorts of coercive steps to collect as much land revenue as possible from the tax-payers. On the other hand, they have not brought to the notice of this House the appalling condition of the poverty prevailing among the rural population. I am not exaggerating things before

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

this House. Agriculture is the mainstray of the people in Travancore. To-day you will find that 90 per cent. of the population is not in a position to command one meal per day. That is the kind of appalling condition that prevails in the country. I am sure the Land Revenue Commissioner must have come to know all these difficulties out of personal enquiries, but as the head of the department, as a responsible officer, he must have brought these to the notice of Government. Therefore a remission is highly necesary. But at the same time the learned Revenue Commissioner must see that the benefit is really given to the poor sufferer, the tax-payer, instead of the wretched Proverthicar who is between Government and the tax-payer snatching it off.

Mr. K. George: Does the Proverthicar give a receipt for the full amount or for the actual amount paid ?

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: There I might say the Land Revenue Commissioner is begging the question. We know as a matter of fact how many cases are now engaging his attention or being investigated by him regarding misappropriation of Sirkar tax by Proverticars. There is a remission but the poor and ignorant tax-payers are not properly informed of it and on the pretext that no order has been received the Proverticar goes on collecting the original amount.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know from the member whether he is of the opinion that the Proverticars are going about and collecting taxes or sitting quite at home ?

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: Certainly the Proverticars are going about and collecting taxes, but they are also molesting people.....

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I know whether the member is aware that the duplicate receipts given by the Proverthicar is different from the original ?

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: Yes, that has already been brought to the notice of the Government and the department is convinced of such irregular practices of the Proverticars. Again, there is yet another complaint against the Proverticars. Last year when the crops failed the Proverticars were called upon to submit reports as to whose crops failed, etc. Now the Proverticars insisted that they should be paid even for making honest reports. Those who did not pay the Proverticar did not get any benefit. So the department has to be very vigilant in all these matters.

Mr. G. Narayana Aiyar: Sir, I support the spirit involved in the motion. Since last year conditions have not improved which may induce Government to take a different policy. All those conditions that existed last year, which induced the Government or

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. G. Narayana Aiyar.

actuated the Government to give the remission, also exist this year. This fact is evident from a reference to the report of the Land Revenue Department, wherein they say "they were able to collect 34 per cent. by voluntary means ; coercive processes are on the increase ; arrears also are on the increase." Finding all these difficult positions it is very difficult to conceive why Government keep such an attitude. Are we to take it by this attitude of Government that they will be yielding only after an agrarian revolution or some such calamity ?

Then there is good deal of delay in the disposal of Settlement correction proceedings. I know of instances where applications were filed and have been pending for more than 2 years. After an application is made to the Tahsildar if we enquire about it at the Taluk Office the Tahsildar or the responsible clerk will say that the case is pending with the Dewan Peishkar, the responsible clerk there in turn may say that it is pending with a higher authority or in the Taluk Office. The aggrieved party has to go disappointed from place to place without obtaining any decision. Whatever it be, such a state of affairs is not tolerable and should be remedied at once. I am prepared to cite such instances.

Then I beg to submit that we expected some statement from the Land Revenue Commissioner in respect of the Jenmikaram Settlement and the progress of the work. Unfortunately no information is given. I do not find anything in the report also. All the Jenmis say, that since the passing of the Regulation there is a tendency on the part of the tenant not to pay because of the possibility of Government taking up soon the collection of the dues, and so, the Jenmis are actually not getting their dues and are starving. I request the honourable member, the Land Revenue Commissioner, to see to the speedy disposal of the matter, so that the Government will be able to take up collection soon.

To add to the trouble and delay the Government now, I understand, have created another difficulty about the capacity of paras *i. e.* Agrasala para. Recently circulars seem to have been issued by the Land Revenue Commissioner to the effect that there is a difference in capacity between the Agrasala para and the standard para. Whatever may be the basis of this circular, I can refer the Land Revenue Commissioner to a decided case where the Honourable High Court of Travancore, after careful consideration and on sufficient evidence, have eventually found that the Agrasala para and the standard para have absolutely no difference and are equal in capacity. I shall now read the High Court decision——

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: What is the number of the case?

Mr. G. Narayana Aiyar: The case No. is S A. 159/1100.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: The date of the decision.

Mr. G. Narayana Aiyar: Dated 29 12-1101.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: Is it reported in any of the law reports?

Mr. G. Narayana Aiyar: I cannot say exactly.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: It is not a reported case.

Mr. G. Narayana Aiyar: I accept the Law Member's statement. But the judgment of the High Court has got the greatest value and importance. It is not of much consequence whether it is reported or not and the honourable Law Member is expected to know of it.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: May I inform the member that in some cases the judges also write on the back of the judgment that they should not be reported?

Mr. G. Narayana Aiyar: Yes. It is highly regrettable if such a practice exists.

You will be pleased to know that there is only a limited time for me and I shall read the decision arrived at by the learned Judges:

"As a matter of fact, we have no definition of Agrasala, para except what is gatherable from the materials on the record."

'In the Settlement Proclamation of 1051, it is clearly laid down that the standard of grain measure should be taken to be the Edangali with a capacity of 80 cubic inches, and the Weights and Measures Regulation contains a similar provision. The Settlement Proclamation as published in English differs from the Malayalam version thereof in that the latter used the expression 'Agrasalai' instead of the English expression 'Standard'. This is significant. The learned Judges who remanded the case do not appear to have noticed this fact Thus it appears that, whether the Proclamation was originally published in English or not, the authorised Malayalam version of the Proclamation treated 'Standard' measure as synonymous with 'Agrasala' measure.

"In connection with the registration of Kanapattom deeds executed in conformity with the provisions of Section 15 of the Jenmi and Kudiyan Regulation, Government published a notification in the Gazette on the 14th Idavom 1072. laying down that the standard para mentioned in that section meant Agrasala para. As already indicated the Weights and Measures Regulation enacts that an Edangali having the capacity to hold 80 cubic inches of water will be the standard measure".

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. G. Narayana Aiyar].

"As regards these legislative enactments and the Government Notification, it is contended that the Settlement Proclamation had no relation to anything else than the Revenue Settlement operations, that the Notification was limited in its scope in as much as it was applicable to the Jenmi and Kudiyan Regulation only and that the Weights and Measures Regulation did not lay down any definitions having general applicability. In short the argument is that though for certain specified purposes the Agrasala measure was treated as synonymous with the standard measure, the legislature did not intend defining either expression in general.

"It is obvious that in the absence of a definition for the measure in the General Clauses Regulation, we must take it that such a definition should be sought for elsewhere. It is a fair presumption that the same expression is used in the same sense in a legislative enactment. Similarly it may be presumed that, unless there be something repugnant in the subject or contest, the legislature does not ascribe different meanigns to the same expression in different statutes. There is no warrant for the inference that the standard measure which was deemed to be identical with the Agrasala measure when the former expression is used in the Settlement Proclamation, the Jenmi and Kudiyan Regulation and the Weights and Measures Regulation has to be construed differently in other connections. The argument that the Agrasala Edangali has a capacity of 64 cubic inches only is based on certain remarks made by the late Mr. Ramachandra Row in the course of his enquiry into Devaswom affairs. In the first place Mr. Ramachandra Row's report is not before us. In the next place, it appears that his opinion is the result of observations confined to facts relating to a particular Devaswom. Reliance was also placed on certain passages in the Devaswom Hand Book, which is a recent publication, We need hardly say that this book has no evidentiary value. Our attention is invited to an interpellation made in the Legislative Council and the answer to that interpellation. The answer is to the effect that Government have not declared that the standard para is identical with the Agrasala para. It is not clear what the basis of this answer is. We are not satisfied that a dogmatic assertion or denial of this nature is of any use whatever in enabling the courts to decide the point under discussion.

"The learned Vakil for the defendant has dwelt at length on the documentary evidence which shows that a specific meaning was attached to the expression "Pattah parah" in former litigations. We are not called upon to consider this evidence in detail, as in our opinion no necessity arises for ascertaining what the pattah parah is and it is clear that the decisions in these litigations do not operate as *res judicata*.

"On a careful consideration of the question involved in the sixth issue we have arrived at the conclusion that the standard measure is identical with the Agrasala measure and that such measure is an edangali with a capacity of eighty cubic inches of water. The Judge's finding is therefore substantially correct and must be upheld."

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

In the light of the decision of the High Court mentioned above the Land Revenue Commissioner will be pleased to issue an order immediately to the Jenmikaram Settlement Officers in the various localities saying that the standard and Agrasala paras are identical and thereby undo the evil done by the circular recently issued.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: Is the member in a position to state that any para ——

Mr. G. Narayana Aiyar: I may be permitted to say that I have produced the judgment for the information of the Land Revenue Commissioner. It is not absolutely necessary that officers of Government should know it.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: Then how does the member expect the Land Revenue Commissioner to take notice if it is not reported to him ?

Mr. G. Narayana Aiyar: There is a Government notification also on the subject. I refer to the Government Notification dated 14-10-1072, Order No. 830. All that I say is that the Agrasala measure is equal in capacity to the standard measure. A number of Jenmikaram Settlement cases have been decided on this basis and the parties are satisfied. At the fag end to issue such a circular saying that the Agrasala measure is different from standard measure is unjust and hard and will unsettle all cases already decided and give room for much confusion and trouble.

Then there are tax-payers who are mostly agriculturists. They are not given sufficient relief. I may be permitted to state that it will lead to a serious of agrarian trouble if these grievances are not redressed early.

Mr. Kayalam Paramesvaran Pillai: Will this question of para give any relief to the agriculturists ?

Mr. G. Narayana Iyer: I am discussing the Land Revenue policy where alone this criticism about para can be brought to the notice of the Government and the grievence redressed. This is a question affecting landlords and tenants. I may be permitted here to read a judgment recently delivered by Mr. A. S. Panchapakesa Iyer, I. C. S., which will show what is the effect of the agrarian troubles over the peace of the country.

He says :

"Several avoidable crimes in this country are due to agrarian troubles. These crimes will decrease only when the actual cultivators of the soil get an appreciable share in the fruits of their labour and when it has become impossible for landlords to replace long standing farm labourers of the village by outside coolies from distant

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. G. Narayana Aiyar.]

villages thus depriving the local coolies of their means of subsistance. Till satisfactory legislation is enacted regarding this important matter it will be the sad duty of courts to preserve law and order by punishing the breakers of law and order whether they happen to be landlords or coolies. But the fact of the agrarian discontent has to be taken into account in awarding sentences which have to be a little more lenient than in the case of ordinary rioting. The rioting and attendant offences were commited by these ignorant and illiterate country rustics in the middle of the night in the course of fierce agrarian troubles in sudden anger at the unexpected appearance of the police to serve the dreaded notice of attachment when the accused were right in the middle of the harvest."

This will show that unless the Government come to the rescue of the poor agricultarist villagers who are starving, their lot will be very difficult. If the Proverthicar goes to attach the moveables, for arrears of tax you can, under these conditions, expect a lot of troubles and breach of law as stated above. I therefore request the benevolent Government to take proper steps in the matter and rescue the tax payer and the agriculturis from their miserable lot.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: Sir, I also rise to support the motion moved by Mr. Kattakayam. I do not want to portray in vivid colours the possible future agrarian revolution. These are very pompous words which need not be imported into the discussion in this House. We have heard of revolutions elsewhere, due to revenue payment, rack rent etc. References to these will lead us nowhere. All the same I do not want to indulge in giving any suggestions to Government in regard to the manner of taxation. I do not want to tread the ground which was gone into by my friend Mr. Nilakanta Pillai in regard to the abolition of land tax. It is not possible to raise the huge sum of Rs. 37 lakhs by resorting to any other taxation, say, for instance the income tax. At the same time, I cannot say that no coercive steps should be taken. Once Government have settled the tax, the money ought to be realised. My only point is that the subordinate officers ought to be instructed to collect the money with as little harshness and coercion as possible. To say that money must be realised, and in another breath to shed sentimental tears over the troubles of those from whom money is coercively realised, is illogical. Anyhow I do not thank the Revenue Commissioner for the way in which he has treated the constituency which I represent, namely, the taluks of Mavelikara and Kartikapally. He seems to have sold the largest number of immovable properties in those two taluks.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. Komilezhathu Sankaran :May I inform the member that the Karunagapalli taluk will stand foremost ?

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi : No. Mavelikara has been given that doubtful honour by the Revenue Commissioner.

I also wish to suggest the granting of remission this year. From the way in which remission has been granted I doubt its utility. It was found that few people were really benefited in the past by the remission. Anyway Government will have to take note of the sentiment of the people. When the neighbouring Governments grant remission, this Government should also grant remission in cases deserving remission of taxes. With these few words, I oppose the motion made by the Revenue Commissioner.

Mr. Tariatu Kunjitomman : സർ, ഈ കർഷക രാജ്യത്തെ ജനങ്ങളുമായി ഇടപെടാറുള്ള റവന്യൂവകുപ്പുകാരാണ് കർഷകരുടെ കഷ്ടതകളെ ഗവണ്മെൻറിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരേണ്ടതു്. മറ്റുദ്യോഗസ്ഥന്മാരെക്കാൾ യഥാർത്ഥസ്ഥിതിഅറിയുവാൻ ഇവർക്കാണ് സൌകര്യമുള്ളതു്. ഉല്പന്നങ്ങളുടെ വിലക്കുറവും ക്ഷാമാദിയും നിമിത്തം കർഷകർ കഷ്ടപ്പെട്ടു് നികുതി കൊടുക്കുവാൻ പോലും നിവർത്തിയില്ലാതെ അവരുടെ കിടപ്പിടംകൂടി കരത്തിനും കടത്തിനുമായി ലേലത്തിൽ നഷ്ടപ്പെട്ട ദാരിദ്ര്യക്കുഴിയിലേക്കു തള്ളപ്പൊയ്ക്കൊണ്ടാണിരിക്കുന്നതു്. ഈ അവസരത്തിൽ ഗവണ്മെൻറു അവർക്കു ആശ്വാസത്തിനായി എന്താണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. കരത്തിനു ഭൂമിവിൽക്കുന്നപരസ്യങ്ങൾ കൊണ്ടു ഗസറ്റിന്റെ ഭാരം വർദ്ധിപ്പുവരുന്നു. കോർട്ടു ലേലങ്ങൾ നിത്തിവയ്പ്പുവാൻ കല്പിച്ച ഒരു തിരുവെഴുത്തു വിളംബരമുണ്ടായതു കർഷകനും ഒരനുഗ്രഹമായിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാം. അയൽ രാജ്യമായ കൊച്ചിയും ഇതിനെ മാതൃകയാക്കി സ്വീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞു.

ബഡ്ജറിൽ ഭൂനികുതിയിൽ നൂറു ലക്ഷവും ഭൂമിയിലെ വിളവിന്മേലുള്ള കയറുമതിതീരുവ ഇനം ലക്ഷവും ഗവണ്മെൻറു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. രാജ്യം അതിദാരുണമായ ദാരിദ്ര്യത്തിൽ പതിച്ചിരിക്കേ സാധുക്കളായകർഷകരിൽ നിന്നും ഇത്രയും തുകകൂടി ഏതു വിധത്തിൽ ഈടാക്കുമെന്നുഎനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. വലിയ സംഖ്യകൂടി ബഡ്ജറിൽ പട്ടണങ്ങൾക്കാണ് നീക്കിവച്ചിരിക്കുന്നതു്.

ന്യൂനപക്ഷക്കാർ ആയ പട്ടണവാസികളാണ് ഇപ്പോൾ ഏറ്റവും സുഖസൌകര്യങ്ങളോടുകൂടി ജീവിച്ചുപോരുന്നതു്. പട്ടണങ്ങളിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും പണവ്യാപാരികളും വലിയ കച്ചവടക്കാരുമാണ്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Tariatu Kunjitomman.]

അധികം നിവസിക്കുന്നതു സ്കൂളും റോഡും ആസ്പത്രിയും കഴൽ വെള്ളവും ഒക്കെ അവക്കുണ്ട്. അവരിൽ നിന്നും ആദായനികുതി എന്നപേരിൽ ഒരു കരംമാത്രമാണ് ഗവണ്മെൻറീടാക്കിവരുന്നതു്. ആ ഇനത്തിൽ നാലുലക്ഷത്തി എൺപത്തിആറായിരം രൂപാ മാത്രമേഗവണ്മെൻറു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുള്ളൂ. ഈ സംഖ്യവളരെ കുറവാണ്. അതു കുറെക്കൂടികൂട്ടുവാൻ ഗവണ്മെൻറു ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. എവിടെ ക്ഷേമം ഉണ്ടോ അവിടെ നിന്നു വേണം രാജ്യഭരണത്തിനാവശ്യമായ മുതലെടുപ്പുവരുത്തുവാൻ മരുഭൂമിയിൽ നിന്നും വെള്ളം ശേഖരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു പോലെയാണു് ഇന്നു് കഷ്ടപ്പെടുന്ന കർഷകരിൽ നിന്നും കൂടുതലായമുണ്ടാക്കുവാൻ ഗവണ്മെൻറു ശ്രമിക്കുന്നതു്. കർഷകർക്കു് ഒരു കോടിയോളമാണ് കടം. അധികവും കർഷകരല്ലാത്തവർക്കാണ് പോയിട്ടുള്ളതു്. ആദായനികുതി കൂട്ടിയാൽ വലിയ സംഖ്യകിട്ടും; കർഷകരെ തന്നെതോരപ്പെടുത്തരുതു്.

Mr. P. Padmanabhan Tampi : മറ്റു തൊഴിൽകാരിൽ നിന്നുംഗവണ്മെൻറുനികുതി ഈടാക്കുന്നില്ലയോ?

Mr. Tariatu Kunjitomman : വളരെ ശുഷ്കമായൊള്ളൂ. ഒരു ഇണ്ടു പുരയിടമുള്ളവൻ കരവും ഉല്പന്നങ്ങൾക്കു തീരുവയും കൊടുക്കണം. ആദായം എത്ര തുച്ഛമായാലും ശരി ഉല്പന്നങ്ങൾക്കു തീരുവ മറെങ്ങുമില്ല.

ഇന്നത്തെ നിലനോക്കുമ്പോൾ കർഷകർക്കുള്ളതുപോലെ സങ്കടം ആർക്കും ഉണ്ടെന്നുതോന്നുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു് അഞ്ചിൽ അഞ്ഞൂറു രൂപാക്കുമേൽ ആദായം വരുന്നവരുടെ പക്കൽ നിന്നും ഗവണ്മെൻറാദായനികുതി ഈടാക്കുകതന്നെവേണം. അതായതു് അഞ്ഞൂറു മുതൽ ൫ ൦ ൦ ൦ രൂപാവരെ ആദായമുള്ളവരുടെ പക്കൽനിന്നും ൧ ൦ ൦-ക്കു ൨ രൂപാ വീതവും൫ ൦ ൦ ൦-മു-൯ ൦ ൦ ൦ രൂപാവരെ ആദായമുള്ളവരുടെ പക്കൽ നിന്നും ൧ ൦ ൦ ക്കു ൩ വീതവും, ൯ ൦ ൦ ൦-ത്തിനുമേൽ ൧ ൦ ൦ ൦ ൦ വരെആദായമുള്ളവരുടെ പക്കൽനിന്നും ൧ ൦ ൦-ക്കു് ൪ ൦ വീതവും ആദായനികുതി ഈടാക്കണം. അങ്ങനെയുള്ളവരുടെ പക്കൽ നിന്നും മാത്രമെ ഈടാക്കാവൂ. ആദായമില്ലാത്തവർക്കും ഫാറമയച്ചും കണക്കുവരുത്തിയും റവന്യൂക്കാർ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാക്കുന്നതു് നിർത്തണം; ആദായമുള്ളവരിൽ കുറെ ഭാരം ചുമത്തിയാൽ അതുയും ഭാരം സാധുകർഷകർക്കു കുറയ്ക്കാം ദിവാസിന്റെ ഒരു തട്ടയുരുമ്പോൾ മറേതട്ടു് സ്വാഭാവികമായി താഴുകതന്നെചെയ്യും.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഇന്നത്തെ കർഷകർ അധികവും ഋണബാധിതരാണെന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഗവണ്മെൻറു ഋണനിവാരണക്കമ്മിറ്റിയെ ഏർപ്പെട്ടത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള കാര്യം ഞാൻ വിസ്മരിക്കുന്നില്ല. വിദഗ്ദ്ധന്മാരായ ലാൻറുറവന്യൂകമ്മീഷണർ, ലാമെമ്പർ, അർത്ഥശാസ്ത്രവിദഗ്ദ്ധനായ മി: ഗോപാലമേനോൻ മുതലായവരെല്ലാം ആ കമ്മറിയിലുണ്ടെങ്കിലും ഇവരെന്നാണ് ഇതിനൊരു പ്രതിവിധി നിർദ്ദേശിക്കുന്നതെന്നു തീർച്ചയും നിശ്ചയമില്ല. കഴിയുന്നതും വേഗത്തിൽ അവരുടെ റിപ്പോർട്ടു വരുത്തുവാൻ ഗവണ്മെൻറു ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. കർഷകരെ ആശ്രയിച്ചാണു രാജ്യത്തിൻറെ സാമ്പത്തിക സ്ഥിതിയിരിക്കുന്നതെന്നു ഗവണ്മെൻറു വിസ്മരിക്കരുത്.

കൂലിവേലചെയ്യുന്നവർ 75 ശതമാനവും കർഷകൻറെ ആദായം കൊണ്ടുജീവിക്കുന്നവരും നാട്ടുപുറക്കാരുമാണ്. വീടുകൾപണിയുന്നവർ, ആഭരണങ്ങൾ പാത്രങ്ങൾ മുതലായവ ഉണ്ടാക്കുന്നവർ, കൃഷിആയുധങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നവർ, ഇവർക്കും വക്കീലന്മാർ വൈദ്യന്മാർ ആദിയായ മറു ജോലിക്കാർക്കും കർഷകൻറെ ആദായത്തിൽനിന്നുവേണം ഉപജീവിക്കുവാൻ. കയറുമതിസാമാനം മുഴുവൻ തന്നെ കാഷ്ടിക്കോല്പന്നങ്ങളാണ്. ഇറക്കുമതിയും കാർഷികാദായം കൊണ്ടുവരേണ്ടവയാണ് അല്പമായ വ്യവസായങ്ങളുള്ളതും കാർഷികോല്പന്നങ്ങൾ കൊണ്ടാണ്. ഈ നിലയിൽ കച്ചവടവും വ്യവസായവുംകൂടി ഇവിടെകൃഷിയെത്തന്നെ ആശ്രയിക്കുന്നു. പുറത്തുനിന്നു അസംസ്കൃതവസ്തുക്കൾ കൊണ്ടുവന്നു സംസ്കരിച്ചോ ഭ്രഗർഭത്തിലെ വസ്തുക്കളെടുത്തോ കച്ചവടം നടത്തി പണമുണ്ടാക്കുന്ന രാജ്യമല്ലല്ലോ തിരുവിതാംകൂർ. നമ്മുടെ രക്ഷകൃഷിയെത്തന്നെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഉല്പന്നങ്ങളുടെ വിലക്കുറവു നിമിത്തം തൊഴിലാദായത്തിനും പണത്തിൻറെ പരിശയ്ക്കും തമ്മിൽ സാമ്മ്യമില്ലാതെവന്നതാണ് കഴപ്പത്തിനുകാരണം. അതുകൊണ്ടു പലിശയുടെതോതു കുറച്ചാൽ കർഷകരുടെ കഷ്ടത കുറയ്ക്കാലും തീരും. മുൻപ് ഗവണ്മെൻറു പന്ത്രണ്ടുശതമാനം പലിശനിയമംകൊണ്ടുവന്നു. അതുഅന്നത്തെ പരിതസ്ഥിതിവച്ചുകൊണ്ടാണ്. ഇന്നത്തെ പരിതസ്ഥിതി അതിനുയോജ്യമല്ല. പരിതസ്ഥിതിയനുസരിച്ചു കുറയ്ക്കണം. ഒരുപറനെല്ലിനു മുൻചക്രം വില ഉണ്ടായിരുന്ന കാലത്തു് അതിനു പിന്നീടുവന്ന അരുചക്രം കഴിച്ചാൽ പുതു ചക്രമാണാദായം കിട്ടിയിരുന്നതെന്നുവയ്ക്കുക, ഇന്നു വിലപന്ത്രണ്ടു് ചക്രമായികുറഞ്ഞു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Tariatu Kunjitomman.]

ചിലവു ആറുചക്രംനീക്കിയാൽ ബാക്കി ആറുചക്രമേയുള്ളൂ. വല പകുതി കുറയുമ്പോൾ ആദായം മുന്നിലൊന്നാകുന്നു. കൊപ്രാ, കുരുമുളക് മുതലായവയുടെ വില മുന്നിലൊന്നുപോലുമില്ല. അതിനാൽ ആദായം കുറഞ്ഞതനുസരിച്ചു പലിശയുംകുറയ്ക്കേണ്ടതാണ്. വെള്ളത്തിന്റെ നിരപ്പിനുവള്ളം കെട്ടണം. മുമ്പുവെള്ളം ഉയരുന്ന കിടന്നനിരപ്പിൽ വള്ളംകെട്ടിവച്ചാൽ അപകടമുണ്ടായിതീരും.

Mr. Kayalam Parameswaran Pillai : പലിശനിരക്കു കുറച്ചാൽ പണം കടം കൊടുക്കാൻ ആളുകൾ കാണുമോ?

Mr. Tariatu Kunjitomman : പണംകൊടുക്കാനുള്ളവക്കു കുറഞ്ഞ പലിശ നിരക്കനുസരിച്ചു കൊടുക്കുന്നതിനു വിഷമമില്ലല്ലോ. തൊഴിലാദായത്തിന്റെ നിരക്കിൽ കവിഞ്ഞ പലിശ നിരക്കിനു പണം കിട്ടുന്നതു ദോഷകരമായേവരൂ. കൃഷിയും അതിനെ അവലംബിച്ചു നിൽക്കുന്ന തൊഴിലുകളുമേ ഇവിടെ അധികമൊള്ളൂ.

പലിശനിരക്കു കുറക്കുന്നതിൽ രണ്ടാക്ഷേപമാണ് പറഞ്ഞുകേട്ടതു്. ഒന്ന് രാജ്യത്തുള്ള പണമത്രയും പുറത്തുപോകുമെന്നും രണ്ടാമത്തേതു് തൊഴിൽചെയ്യാൻപണംകിട്ടാതെവിഷമിക്കുമെന്നുള്ളതുംആകുന്നു. ഈരണ്ടാക്ഷേപങ്ങളും ചിന്താക്ഷമങ്ങളല്ല. അന്യ രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നു നമ്മുടെ തൊഴിലാദായത്തിൽ കവിഞ്ഞ പലിശയുടെ പണം വന്നു ഉപയോഗിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നാൽ നമ്മുടെ പണമത്രയും പലിശ രൂപത്തിൽ പുറത്തുപോയി രാജ്യം ക്ഷയിക്കയെയുള്ളൂ. നമ്മുടെ പണം പലിശയുടെ പുറത്തു പോയാൽ പലിശയായി കുറെപ്പണം കൊണ്ടുവരും. കൂടുതൽപലിശയുടെ പണം കടംവാങ്ങി തൊഴിൽ നടത്തുന്നതിനെക്കാൾ നഷ്ടകരമായ അതുതൊഴിൽനടക്കാതിരിക്കയാണുനല്ലതു്.

Mr. A. N. Visvanatha Pillai : പണത്തിന്റെപലിശ കുറഞ്ഞാൽ വസ്തുക്കൾക്കുവിലവർദ്ധിക്കയില്ലേ?

Mr. Tariatu Kunjitomman: വർദ്ധിക്കും.

Mr. G Narayana Aiyar: മദ്രാസ്ഗവണ്മെൻറിൽ നിന്നുവസ്തുവിന്മേൽ സ്ഥാപിച്ചുള്ള കടത്തിനു പന്ത്രണ്ടു ശതമാനം പലിശയും മറ്റുള്ളകടങ്ങൾക്കു പതിനെട്ടു ശതമാനം പലിശയും നടപ്പിൽവരുത്തിയിരിക്കുന്നതായി മെമ്പർക്കുഅറിയാമോ?

Mr. Tariatu Kunjitomman : അവിടത്തെ പരിതസ്ഥിതികളെ ആശ്രയിച്ചാണ് അവിടെ ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്. അവിടെ മുമ്പു പലിശക്കു നിയമത്താൽ ഒരു നിയന്ത്രണവുമില്ലായിരുന്നു. ആവശ്യം

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

നിയന്ത്രണംവരുത്തി നാം പണ്ടെഅന്നത്തെ പരിതസ്ഥിതിയനുസരിച്ചു ഫറ എന്നു നിയന്ത്രിച്ചിരുന്നതിനെ കുറച്ചു ഇന്നത്തെ പരിതസ്ഥിതിക്കനുസരണമാക്കി വയ്ക്കണമെന്നാണു മദ്രാസ് നമ്മെപഠിപ്പിക്കുന്നതു്. അധികകച്ചവടവും വലിയ ഫാർബറും ഇവിടത്തെക്കാൾ വ്യത്യാസപ്പെട്ട പല തൊഴിലുകളുമുള്ള മദ്രാസിനെ കണ്ണുമടച്ചു കൊണ്ടുള്ള അനുകരണമല്ല ഇവിടെവേണ്ടതു്. പരിതസ്ഥിതിക്കനുസരണമായി കുറയ്ക്കുന്ന വിഷയത്തിലാണനുകരിക്കേണ്ടതു്.

Mr. Komilezhathu Sankaran: മൈസൂരിൽ ഇങ്ങനെപലിശ കുറച്ചിട്ടുണ്ടോ?

Mr. Tariatu Kunjitomman : ഉണ്ടായിരിക്കും. അന്യരാജ്യങ്ങളിലെ കാര്യങ്ങൾ കണ്ണുമടച്ചനുകരിക്കേണ്ട. നമ്മുടെ ഇന്നത്തെപരിതസ്ഥിതി എന്താണെന്നാലോചിക്കണം. തൊഴിലിൽ നിന്നും കിട്ടുന്ന ആദായത്തിന്റെ നിരക്കനുസരിച്ചു പലിശയുടെ നിരക്കും കുറക്കണം. ഇവിടത്തെ തൊഴിൽകൃഷിതന്നെ. എന്നു മുതൽ ആദായം കുറഞ്ഞുവോ അന്നുമുതൽ അതായതു ഫസൽ-മുതൽ-പലിശനിരക്കും കുറക്കേണ്ടതാണു്. സാമ്രാജ്യങ്ങൾ പോലും സാമ്പത്തിക വിഷമങ്ങൾ മൂലം കടത്തിന്റെ കാലാവധിയും തവണയും കൂട്ടുകയും മുതലും പലിശയുംകുറക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായി നാം അറിയുന്നു മുൻപ് മഹായുദ്ധമുണ്ടായ കാലത്തു് രാജ്യത്തിന്റെ പുറത്തുനിന്നു ആഹാരസാധനങ്ങൾവരുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെവിഷമിച്ചഘട്ടത്തിൽ കർഷകന്റെ ധാന്യങ്ങൾ നന്നാകുറഞ്ഞവിലയ്ക്കു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെക്കൊണ്ടു് വാങ്ങിക്കേണ്ടതാണെന്നു് ഗവണ്മെന്റു വ്യവസ്ഥചെയ്യുകയുണ്ടായി. കർഷകർ വലിയ നഷ്ടം സഹിച്ചു. അന്നു കർഷകരെ നിയന്ത്രിച്ചതുപോലെ ഇന്നു് മഹാഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളുടെ രക്ഷയ്ക്കു വേണ്ടി പണവ്യാപാരികളെയും നിയന്ത്രിക്കുന്നതിലെന്താണു അനീതി?

Mr. A. N Visvanatha Pillai : കർഷകരുടെ ഇന്നത്തെ നിലനോക്കുമ്പോൾ പലിശക്കും പുറമേ കടത്തിന്റെ മുതലിൽ കുറെ ഭാഗം കൂടി ഇളവുചെയ്യേണ്ടതു് ആവശ്യമാണെന്നു തോന്നുന്നില്ലേ?

Mr. Tariatu Kunjitomman : അങ്ങിനെയും ചെയ്യേണ്ടതാണു്. ഫ 0 0 രൂപായ്ക്കു മുമ്പുണ്ടായിരുന്നസ്ഥാനം ഇന്നു ഇ 0 രൂപായ്ക്കുണ്ടു്. കർഷകക്കു് ഋണമോചനംവരാതെ രാജ്യത്തിനു ഒരിക്കലും ക്ഷേമമുണ്ടാകുകയില്ല. ഇവർ കടക്കാരായതിന്റെ കഥതന്നെ ഒന്നാലോചിച്ചു നോക്കാം. ഉല്പന്നങ്ങൾക്കു നല്ല വിലയുണ്ടായിരുന്നകാലത്തു അയ്യായിരം രൂപ കൊടുത്തു ഒരു വസ്തുവാങ്ങിച്ചു എന്നു വിചാരിക്കുക. അതി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Tariatu Kunjitomman.]

ൽ പകുതി രൂപയും കടമായിരിക്കും. പെട്ടെന്നു ഉല്പന്നങ്ങൾക്കു വില ക്കുറവുസംഭവിച്ചതുനിമിത്തം പലിശകൊടുക്കാൻ സാധിക്കാതെ കിട ന്നു വർദ്ധിച്ച പലിശയുടെ പലിശമേൽ ഒരഞ്ചുകൊല്ലം കഴിയുമ്പോൾ അയാൾ അയ്യായിരം രൂപയുടെ കടക്കാരനായി. വ്യവഹാരംകൂടി കൊടുത്തുവരുമ്പോൾ ഇന്നു ആറായിരം രൂപയായി അതു വർദ്ധിക്കയും ചെയ്യും. വസ്തുവിനു ഇന്നു ക്രടിയാൽ രണ്ടായിരത്തഞ്ഞൂറുരൂപയിലധി കം ഫ ൟ പലിശകണക്കാക്കിയാൽ വിലയില്ല. ൧ ൦ ൦ ൦-ത്തിനുവാ ങ്ങിയവസ്തുവും മാറുസകലവസ്തുക്കളും ൨ ൫ ൦ ൦ന്റെ കടത്തിനു പോ കുന്നു. പലിശയുടെ കാലസ്ഥിതിക്കുന്നയോജ്യമല്ലാത്ത അമിതമായനി രക്കാണു ഇതിനുകാരണം. സൃഷ്ടിപരമായ ജോലിയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്ന കർഷകന്റെയോ അല്ലെങ്കിൽ മറുവല്ലവരുടെയുമോ തെറ്റുകൊണ്ടല്ലാ തെ കാലസ്ഥിതിയുടെ മാറ്റംകൊണ്ടു പൊട്ടുന്നനഃവയുണ്ടാകുന്ന ദോഷ ങ്ങൾ ഏറക്കുറെ രാജ്യവാസികൾ ഒരുപോലെ സഹിക്കേണ്ടതാണു്. ന്യൂ നപക്ഷക്കാരായ പണ്ണവ്യാപാരികളുടെ അമിതമായ ലാഭത്തിനുവേ ണ്ടി ഭൂരിപക്ഷക്കാരും തൊഴിലാളികളുമായ കർഷകരുടെ ക്ഷേമത്തെ പാടെ ബലികൊയ്വാൻ അനുവദിക്കരുതു്. കാലദോഷം ശീതോഷ്ണഭേദ മെന്നപോലെ രാജ്യവാസികൾ പൊതുവിൽ സഹിക്കണം. എന്നാൽ അതിനു വലിയ വിഷമം വരുകയില്ല. അല്ലെങ്കിൽ ഒടുവിൽ സകലരും ഗവണ്മെൻറുംവിഷമിക്കും.

The House adjourned for lunch at 1-2-p m.

The Council re-assembled after lunch at 2. p. m, Mr. K. Madhavan Pillay (one of the panel of chairmen) presiding.

Dr. M. K. Gopala Pillai took the oath and signed the rolls.

Mr. Tariatu Kunjitomman: സർ, കൃഷിക്കാർക്കുള്ള പ്ര യാസവും അതിനു ചെയ്യേണ്ടതായ പ്രതിവിധികളും ഞാൻ ഏകദേശം ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ഇവിടെ പറയുന്നതുപോലെ കർഷ കർക്കു കഷ്ടതയുണ്ടോ എന്നും ഗവണ്മെൻറിനു് സന്ദേഹംതോന്നിയേക്കാം. എന്നാൽ സന്ദേഹം തീർക്കുന്നതിനു് കരത്തിനുവേണ്ടി വസ്തു വാൽക്കുന്ന തിനുള്ള ഗസറു പരസ്യങ്ങൾക്കു പുറമെ ഞാൻ ചില കണക്കുകൾകൂടി ഉദ്ധരിക്കാം.

രജിസ്റ്റർ ആധാരങ്ങളിൽ വാങ്ങുന്നവരുടേയും കൊടുക്കുന്നവരു ടേയും തൊഴിൽക്രടി ചേർക്കാറുണ്ടല്ലോ. ഫ ഫ ൦ ൦-ൽ കൃഷിക്കാരുടെ ഭൂമികൾ കൃഷിക്കാരല്ലാത്തവർക്കു മുന്നാണ്ടുകളെക്കാൾ വളരെ അധികം ഏ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഴുതി കൊടുത്തിരിക്കുന്നതായി കണ്ടതുകൊണ്ടു രജിസ്ട്രേഷൻ ഡയറക്ടർ രജിസ്ട്രേഷൻ വകുപ്പിന്റെ വാർഷിക റിപ്പോർട്ടിൽ രണ്ടാംവശത്തു അതിന്റെ കണക്കുകാം കൊടുത്ത ശേഷം കൃഷിസാധനങ്ങളുടെ വിലക്കുറവുനിമിത്തം കർഷകക്കു നേരിട്ടിട്ടുള്ള കഷ്ടതകാം നിമിത്തമാണ് കൃഷിക്കാരല്ലാത്തവക്കു കൃഷിക്കാർ ഇതു വളരെ വസ്തുക്കാം വിൽക്കുന്നതെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ൧൯൨൯-ന്റെ ശേഷം പ്രതിവത്സരം ഈ വിധമുള്ള വില്പന വളരെ അധികമായി വർദ്ധിച്ചു കൊണ്ടാണിരിക്കുന്നതെന്നു പിന്നീടുള്ള റിപ്പോർട്ടുകളിൽനിന്നു കാണാം. ൧൯൨൯-ൽ ൨൯൯൦൫ ഏക്കർ ഭൂമി നടപ്പു പണയവും തീറുമായി കൃഷിക്കാർ കൃഷിക്കാരല്ലാത്തവക്കു ആധാരം ചെയ്തു കൊടുത്തിരിക്കേ ൧൯൩൦-ൽ ൩൫൭൯൯൬ ഏക്കർ സ്ഥലങ്ങളാണ് കൃഷിക്കാർ കൃഷിക്കാരല്ലാത്തവക്കു ആധാരം ചെയ്തു കൊടുത്തിട്ടുള്ളതു്. ൧൯൩൦-ലെ രജിസ്ട്രേഷൻ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലെ റിപ്പോർട്ടിന്റെ രണ്ടാമത്തെ പേജിൽ തന്നെ ഇതു രണ്ടും ചേത്തിട്ടുണ്ട്. കൃഷിക്കാരിൽനിന്നു കൃഷിക്കാക്കു തന്നെ കൊടുത്തവ ഇതിൽ ചേത്തിട്ടില്ലെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടല്ലോ. കോർട്ട് ഡിക്രിക്രം വഴിയായും റവന്യൂ നികുതികാംക്കു വേണ്ടിയുള്ള ലേലങ്ങാം വഴിയായും എന്തു മാത്രം വസ്തുക്കാം കൃഷിക്കാരിൽനിന്നു കൃഷിക്കാരല്ലാത്തവക്കു പോകുന്നു എന്നു കണക്കു നോക്കിയാൽ ഗവണ്മെൻറിനു അറിയാവുന്നതാണ്. കാർഷികകഷ്ടതകാംക്കു സാരമായ ഒരു പരിഹാരമുണ്ടാക്കാതെ എത്രമാത്രം കരം ഇളവു ചെയ്തു കൊടുത്താലും കർഷകജനതവീണ്ടും കരം കുറക്കുന്നതിനും തീരുവ നിർത്തുന്നതിനും പീസ് കുറയ്ക്കുന്നതിനും ഗവണ്മെൻറിനെ എപ്പൊഴും അലട്ടിക്കൊണ്ടു തന്നെ ഇരിക്കും. നികുതി കൊടുക്കുന്നവരിൽ വെ ശതമാനവും ൫ രൂപായിൽ കുറവായ സംഖ്യ കരം കൊടുക്കുന്നവരാണ്. കൃതിചെയ്യുന്ന ജലപ്രവാഹത്തെ തടയാൻ കുറെ മണൽ വാരിയിടുന്നതു പോലെയുള്ള ഗുണം മാത്രമേ കരമിളവുകൊണ്ടു ഭൂരിപക്ഷത്തിന്റെ ക്ഷാമത്തിനു ഗുണമൊള്ളു. ഗുണനിവാരണമാകുന്ന ചിറ തന്നെ കെട്ടണം. പലിശ കുറച്ചും പല തവണകളായി കൊടുത്തു തീർക്കുവാൻ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തുമാണ് കർഷകരെ രക്ഷിക്കേണ്ടതു. കരം പകുതിയിളച്ചാൽ പകുതി ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ മിക്കവരിൽനിന്നും മുഴുവൻ വാങ്ങി പകുതി അവർ എടുക്കയെ ഒള്ളു. കരം ഇളക്കുന്നപക്ഷം ഒരു പൂവിലെ മുഴുവൻ ഇളക്കണം. ഒന്നോ രണ്ടോ കോടി രൂപാ ഡിബഞ്ചുവർലോൺവാങ്ങി ഭൂസ്വത്തു ജാമ്യബാങ്കു് വഴി കൊടുത്താൽ വലിയ രക്ഷകിട്ടും. രണ്ടുകോടി കൊണ്ടു ൫൦ കോടിയുടെ മറവുണ്ടായി കർഷകരുടെ വിഷമം തീരും. ആ വിധമാണ് പണത്തി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Tariatu Kunjitomman.]

ന്റെ മറിവ്. മുന്ന പലിശയ്ക്ക വാങ്ങി ര -ന കൊടുത്താൽ ഗവണ്മെന്റിനെ നഷ്ടമില്ല. പലിശ കുറച്ചാൽ ഈടു വസ്തുവിനെ വില വർദ്ധിക്കുന്നതുകൊണ്ടും വേറെ കൊടുത്താൽ കൂടുതൽ പലിശ കിട്ടാനിടയില്ലാത്തതുകൊണ്ടും പലിശ കിട്ടുവാൻ എളുപ്പമുള്ളതുകൊണ്ടും പണം കടക്കാരിൽനിന്നെ ഉടനെ തിരിച്ചു വാങ്ങുവാൻ കടം കൊടുത്തിരിക്കുന്നവർ ഉത്സാഹിക്കുകയില്ല. ഗൌരവമുള്ള ഇക്കാര്യത്തിൽ ഉടനെ വേണ്ടതു ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

Mr. N. K. Padmanabha Pillai: സർ, വരുന്ന വർഷം ലാൻഡ് റവന്യൂ ഇനത്തിൽനിന്നും മുന്നക്ഷം രൂപാ കൂടുതൽ ആദായം കിട്ടുമെന്നു ഫിനാൻഷ്യൽ സിക്രട്ടറി ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ ഞാൻ അതിശയിക്കുന്നു. ഫ്രീഹോൾഡ്-ൽ കരത്തിന്റെ ഏതാനും ഭാഗം ഇളവു ചെയ്തു കൊടുത്തതുകൊണ്ടു ജനസാമാന്യത്തിന് വളരെ ആശ്വാസം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. സൌജന്യം ചെയ്തു കൊടുത്തിട്ടും കരം കൊടുക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തവർ ധാരാളമുണ്ടു് എന്നുള്ളതിന് ഗവണ്മെന്റു ഗസറ്റുതന്നെ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമാണ്. ഈ ആണ്ടിൽ ഇളവു ചെയ്തു കൊടുത്തതിന്റെ മൂന്നിരട്ടി അടുത്ത വർഷത്തിൽ ഇളവു ചെയ്തു കൊടുക്കേണ്ടിവരുന്നതാണ്. അല്ലെങ്കിൽ കർഷകരുടെ വസ്തുക്കൾ മുഴുവനും ലേലത്തിൽവിറ്റു പോകുന്നതിനും പണക്കാരായ ചില വ്യക്തികൾ ആ വസ്തുക്കളെ കൈവശപ്പെടുത്തുന്നതിനും സാധുക്കളായ കൃഷിക്കാർ നാടുവിട്ടുപോകുന്നതിനും ഇടയായി തീരുന്നതാണ്.

നെടുമങ്ങാട് നെയ്യാറിൻകര എന്നീ താലൂക്കുകളിലെ മലമ്പനി ബാധിച്ചിട്ടുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ അതായതു് കുന്നത്തുകാൽ, പെരുങ്കടവിള, റോശേഖരമംഗലം വീരണകാവു് മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലുള്ള കൃഷിക്കാർ എല്ലാവരും സുഖക്കേടായി കിടക്കുന്നതുകൊണ്ടു അവർക്കു ഈ ആണ്ടിലും അടുത്ത ആണ്ടിലും കൃഷി ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്നുള്ളതു നിശ്ചയമാണ്. അതുകൊണ്ടു സുഖക്കേടു നിമിത്തം കൃഷിചെയ്യുവാൻ സാധിക്കാതെ വന്നിട്ടുള്ള വരധിവസിക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങളിൽ ഈ കൊല്ലവും അടുത്ത കൊല്ലവും ഉള്ള കരം മുഴുവനും ഇളവു ചെയ്തു കൊടുക്കണമെന്നാണ് എനിക്കു ഗവണ്മെന്റിനെ ധരിപ്പിക്കുവാനുള്ളതു്. അങ്ങിനെ ചെയ്യാത്തപക്ഷം കർഷകരെല്ലാം നാടുവിട്ടു പോകുന്നതിനു ഇടയാകുന്നതാണ്. അങ്ങിനെ നാടുവിട്ടു പോകുവാൻ തന്നേയും അവർക്കു ശക്തിയുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. നെയ്യാറിൻകരയും നെടുമങ്ങാട്ടും പനി പിടിപെട്ട പ്രദേശങ്ങളിലുള്ള ആളുകൾ ആബാലവൃദ്ധം ഭിക്ഷതെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ണ്ട്. ടൌണുകളിൽ നടക്കുന്നതു് കാണുവാൻ ഇടയായിട്ടുണ്ടു്. ഇതിനു മുമ്പു ഒരിക്കലും ഇങ്ങിനെ കാണുന്നതിനു ഇടവന്നിട്ടില്ല. അതു കൊണ്ടാണു അവരുടെ കരം മുഴുവനും ഇളവു ചെയ്തു കൊടുക്കണമെന്നു ഞാൻ പറയുന്നതു്.

അടുത്തതായി എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു വസ്തുക്കൾ ലേലം ചെയ്യുന്നതു സംബന്ധിച്ചാണു്. പട്ടയക്കാരന്റെ പേരു തണ്ടപ്പേരിൽനിന്നും നോക്കി ആ പട്ടയക്കാരനാണു് ലേലനോട്ടീസു് കൊടുത്തുവരുന്നതു്. നോട്ടീസിൽ പറയുന്ന വസ്തു പട്ടയക്കാരൻ ഒറ്റി കൊടുത്തിരിക്കും, ഇൗടു കൊടുത്തിരിക്കും. ഒറ്റിക്കാരനോ ഇൗടുകാരനോ ഇൗ നോട്ടീസിനെപ്പറ്റിയൊ ലേല സംഗതിയെപ്പറ്റിയോ അറിയുന്നതേയില്ല. ലേലം ചെയ്യുന്ന വിവരം ഗസറിൽ പരസ്യപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും സാധാരണയായി എല്ലാവരും ഗസറു വായിച്ചു എന്നു വരുന്നതല്ല. ഒടുവിൽ വസ്തു മറ്റു വല്ലവരും ലേലത്തിൽ പിടിച്ചു കൊണ്ടു പോകും. ഇൗടുകാരൻ വ്യവഹാരപ്പെടുമ്പോഴാണു ലേലത്തിന്റെ സംഗതിയും മറ്റും മനസ്സിലാകുന്നതു്. ഒറിക്കാരനു ഒറ്റി അത്രവും ഇൗടാക്കുവാൻ സാധിക്കാതെ വരുന്നു. അതു കൊണ്ടു ഒറിക്കാക്കും ഇൗടുകൊടുത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവക്കും കൂടി ഡിമാൻഡ് നോട്ടീസു് അയച്ചതിനുശേഷം വേണം വസ്തു ലേലത്തിനു വെക്കുവാൻ എന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം. രണ്ടാമതായി, ഒരു ജന്മിക്കു ഫ ൦ ൦ രൂപാ കരം തീരുവ ഉണ്ടായിരിക്കും. അയാളുടെ ഒരു വസ്തു ഒറിക്കാരന്റെ കൈവശവും ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇൗ ഒറിക്കാരന്റെ കൈവശമുള്ള വസ്തുവിനു ഒരു രൂപായെ കരം ഉണ്ടായിരിക്കുകയുള്ളൂ. ജന്മി സ്ഥലം പാവ്ത്യക്കാരെ സ്വാധീനപ്പെടുത്തി ജന്മിയുടെ കരക്കുടിശിഖക്കു മുഴുവനുംകൂടി ഇൗ ഒറിക്കാരന്റെ വസ്തു ലേലത്തിനുവെച്ചു ലേലത്തിൽ എടുക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. പട്ടയക്കാരന്റെ മുഴുവൻ കരത്തിനും വേണ്ടി ആ വസ്തുവിനെ ലേലത്തിൽ വിൽക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ ഒറിക്കാരൻ അതു അറിയാതേയും ഇരിക്കും അതുകൊണ്ടു അതാതു വസ്തുവിലുള്ള കരം അതാതു വസ്തുവിൽനിന്നും തന്നെ ഇൗടാക്കുകയും, ജന്മിമാരുടെ കരക്കുടിശിഖ ഒരേ വസ്തുവിൽനിന്നും തന്നെ ഇൗടാക്കി എടുക്കാതിരിക്കുന്നതിനു വേണ്ട ഏർപ്പാടുചെയ്യുകയും ചെയ്യേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണു്.

Mr. K. George: ഇൗ ബാദ്ധ്യതകളെ പറ്റി പകുതിക്കച്ചേരികളിൽ എങ്ങിനെ അറിയാൻ സാധിക്കും?

Mr N. K. Padmanabha Pillai: അതു രജിസ്റ്റർ കച്ചേരിയിൽ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുമ്പോൾ തന്നെ ഒരു പകർപ്പു പകുതിക്കച്ചേരിയിൽ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. N. K. Padmanabha Pillai.]

ഏർപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള ഫീസ് രജിസ്റ്റർ ഫീസിനോടുകൂടി ഈടാക്കുവാനുള്ള ഏർപ്പാട് ചെയ്താൽ മതിയാകും.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: ഒറിക്കാരനോ ഈടുകാരനോ ഈ ബാദ്ധ്യതകളുണ്ടെന്ന റവന്യൂ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ അറിയിച്ചാൽ അവർക്ക് നോട്ടീസ് കൊടുക്കുമോ?

Mr N K. Padmanabha Pillai: അങ്ങിനെ അറിയിച്ചാൽ അവർക്കു നിശ്ചയമായും നോട്ടീസ് കൊടുക്കേണ്ടതാണ്. പക്ഷെ പാവപ്പെട്ട കുടിയാന്മാർ മനഃപൂർവമായും ചിലപ്പോൾ നോട്ടീസ് കൊടുക്കാറില്ല. ലേലം പിടിക്കുന്നതു അധികവും പാർവത്യകാരുടെ സ്വന്തം ആളുകളുടെ പേരിലാണ്. ഓരോ സ്ഥലത്തുള്ള പാർവത്യകാരന്മാരും വലിയ ഗൃഹസ്ഥന്മാരായിരിക്കുന്നതിനുള്ള കാരണം അന്യരുടെ വസ്തുക്കളെ കൈവശപ്പെടുത്തുന്നതിനാലാണ്.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: ഉയർന്ന തരത്തിൽ ഉള്ള റവന്യൂ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ പേരിലും വസ്തുക്കൾ ലേലത്തിൽ പിടിക്കുന്നതായി അറിയാമോ?

Mr. N. K. Padmanabha Pillai: അങ്ങനേയും ഉണ്ടായിരിക്കും.

Mr. M. P. Madhavan Pillai: അതും നോട്ടീസ് നടത്തിയല്ലേ ലേലം ചെയ്യുന്നത്?

Mr. N. K. Padmanabha Pillai: അതെ. എനിക്കു ഒരു സംഗതികൂടി പറയാനുണ്ട്. ഒറ്റശ്ലോകമംഗലം പകുതിയിൽ എല്ലാവരും സുഖക്കേടായി കിടക്കുന്ന എന്നു തന്നെ പറയാം. ഫർ-ാംന- ലെ ഗസറിൽ നാളെ അതായതു ഫർ-ാംന- അവരുടെ അനവധി വസ്തുക്കൾ ലേലത്തിൽ വെച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നു; അവർ ഇതെങ്ങിനെ അറിയും?

Mr. A. N. Visvanatha Pillai: ഫർ-ാംന- നടത്തുന്ന ലേലത്തിനു ഫർ-ാംന-ലെ ഗസറിൽ പരസ്യം ഉണ്ടായിരുന്നതായി അറിയാമോ?

Mr. N. K. Padmanabha Pillai: അങ്ങിനെ കാണും. ഇതു ഫർ-ാംന- ആണ് ലേലം. സകലരും സുഖക്കേടായി കിടക്കുന്ന. ആ സ്ഥിതിക്കു അവർ പണം എങ്ങിനെ കൊടുക്കും? ചില ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറ് മേധാവികളും ഈ വാത്ത അടിസ്ഥാനരഹിതമാണെന്നുപറഞ്ഞേക്കും. ഞാൻ പരമാർത്ഥമായി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. ഒരു ഒറ ആളെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ക്കുപോലും സുഖമായിട്ടില്ല. അതു കൊണ്ടു ഈ ആണ്ടത്തേക്കും അടുത്ത ആണ്ടത്തേക്കും പനി പിടിപെട്ടിട്ടുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ മുഴുവനും മറ്റു ഭാഗങ്ങളിൽ പകുതിയും കരം ഇളവു ചെയ്തു കൊടുക്കേണ്ടതാണെന്നു ഞാൻ ഗവണ്മെൻറിനോട് അപേക്ഷിക്കുന്നു:

Mr. V. S. Arumukham Pillai: Sir, the land-tax now levied is a most unjust and oppressive one and I draw the attention of Government to the extreme necessity for a thorough reorganisation of the land revenue policy in the State. The land revenue is essentially a tax on things and not on persons and hence the right principle and the only principle recognised by all sound financiers is that the land tax must bear a just and equitable proportion to the economic rental or the net income of the land. But that is not the principle followed. On the other hand the land tax now levied and realised is out of all proportion to the net income from the lands. In some cases, as in Nanjinad, the entire produce is taken away as land tax. Now I take this opportunity to draw the pointed attention of Government to the extreme necessity of inaugurating a re-survey and re-settlement operations in Nanjinad. Sir, Nanjinad is the chief rice producing centre in the State. There was a time when the whole State depended upon Nanjinad for its rice and whatever surplus the ryot had was sold to the Government and Government alone had the monopoly of it. You may remember how during the time of the great war, Government prohibited the sale of Nanjinad paddy to outside and how Government themselves controlled it. But all these things stand forgotten now and the Travancore politician thinks of his cocoanut and the Nanjinad cultivator is unfortunately left out of account. The Government are also indifferent about him. Instead of selling his paddy outside, a time has come for Nanjinad to depend upon Burma for its rice. That is the state of affairs in Nanjinad.

Sir, I am not unmindful of or ungrateful for the special mercies shown by our Government in the matter of remission of tax. But these things do not touch the fringe of the problem. A substantial relief by way of permanent reduction in land tax has to be thought of and that can only be achieved by a resettlement. I had on many occasions to place before the House this aspect of the matter and I have done so to the best of my abilities. Now again I emphasise that the land tax now levied in Nanjinad is extremely oppressive and the maximum tax per acre is Rs. 35 which is not obtaining anywhere under the sun. There have been complaints about this over-taxation and Government themselves have not denied it. Government admit that there is over-taxation, but the reply given is that these things will be considered at the time of

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. V. S. Arumukham Pillai.]

re-settlement. It is not this over-taxation that is vexing us but the in-equality and partiality in the manner of it. I will compare Nanjinad with other taluks in the State. There is no taluk in the state which bears so much burden as Nanjinad. Again compare the position of the Nanjinad cultivator with that of the cocoanut grower. It is 50 years since the last settlement was over and during all this period, if we calculate the net profit of the rice cultivator and that of the cocoanut grower we can see that the difference is between 50 and 500 in the case of paddy and cocoanut cultivator, respectively. All this is on one acre of land. This partiality and inequality is most painful and the greatest illegality of all is that a portion of the tax levied and realised from Nanjinad is unjust and illegal. By illegality I mean not legally due from the ryots. That is realised from them on the basis of a wrong calculation committed by the Government in adjusting the para measurement in Nanjinad with the Kottah measurement. I have already pointed out this most convincingly to the honourable members of the House and to the Government. For the over-taxation and the excess taxation the reply given by the Government was that they would consider it at the time of the next Settlement. But that Settlement seems to be far off. If I remember right 2 years ago it was proclaimed that the Settlement would be started. But all that now stand forgotten. Perhaps the Government do not take this to be a serious question. They are more concerned with the Town Planning Scheme and the beautification of the capital. They are not concerned with the poverty stricken hungry ryots who have been contributing a large share to the revenues of the State all through these days of prosperity.

There are other matters which urgently require correction and reorganisation. For example in Nanjinad and other places land tax has been levied according to *tharam*. Lands have been classified according to various *tharams* and taxes levied differently for different *tharams*. Now it is found, as a matter of fact, that the land bearing the first *tharam* is less productive than the land bearing the last *tharam*. This requires reclassification. In several places lands have been irregularly converted and these converted lands have escaped the notice of Government and they are not paying the proper taxes but continue to pay the garden taxes. With regard to the garden taxes if the records in the Land Revenus Department are to be examined we will find that the trees that have been cut down and removed bear taxes even now while trees which have been planted and bearing fruits do not pay any tax. Such mistakes and serious errors can be settled only by a resettlement at the earliest possible opportunity.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. K. N. Kesavan Namputiripad : Sir, in support of this motion I also wish to speak a few words. There is no doubt that the economic depression has hit hard all people and something to relieve their distress is necessary and the minimum that the Government can do is to reduce the tax. Government may say that only a few people would be benefited by the remission and the profit to each individual is inconsiderable. But a pie to the poor is as valuable as a sovereign to the rich. Therefore however small the amount may be by which each individual be benefited it is very considerable from his stand point. There is an impression that only the poor ryots are affected by the economic depression. It is a wrong notion. All people are equally affected. I may say that the jenmies are more affected by the economic depression than the ryots.

Mr. E. P. Varghese : May I know whether the jenmis are starving like other ryots ?

Mr. K. N. Kesavan Namputiripad : Yes, many of the jenmis are actually starving. The jenmis have to depend upon the ryots even for their livelihood. Since the ryots are in great depression they do not pay anything to the jenmis. After the passing of the present Regulation the jenmis do not get anything either from the tenant or from the Government. And many of the jenmies also have to pay big amounts by way of taxes. Therefore any remission in tax is welcome to the jenmis. In this connection I wish to bring to the notice of Government the great harm done to the jenmis by the order referred to by Mr. Narayana Aiyar. It seems that a private circular has been issued by the Land Revenue Commissioner to the taluk officers stating that the measurement of the para should be reduced from 800 inches to 640. In support of his Argument Mr. Narayana Aiyar has quoted some decisions of the High Court. I may say that it is against the interest of the jenmis and that there is no difference between the standard para and the agrasala para. I may inform the Government that this order is in violation of an order published in the Government Gazette dated 20th Idavom 1072 which clearly shows that the Government have regarded the standard para and the Agrasala para as equal. By this reduction the jenmis would be loosing one-fifth of what they are legitimately entitled to get. I do not know why this order has been issued by the Government. I inform the Government that they should not loose any time in remedying this harm done to the jenmis. In conclusion I say that any remission in the land tax is welcome both to the jenmis as well as to the tenants.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. A. N. Visvanatha Pillai : സർ, ഭൂമി ഉടമസ്ഥന്മാർക്കു കരംകൊടുക്കുന്നതിനു യാതൊരു നിവൃത്തിയുമില്ലാതിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് അൻപതുശതമാനം കരം കുറയ്ക്കണമെന്നു സഭയിലെ ഈ വശത്തുള്ള അംഗങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നതു്. ഞാൻ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന കരുനാഗപ്പള്ളിതാലൂക്കിൽ കഴിഞ്ഞ മിഥുനം ക്ര-നു-ലെ ഗസറ്റിൽ ക്ര വ-ം ക്രനു-ം ക്ര ർ-ം തീയതികളിൽ ലേലംചെയ്യുന്നതിനുള്ള പരസ്യങ്ങൾ ചേർത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. കുലശേഖരപുരത്തു ക്ര ഠ ന്യ ം തൊടിയൂർ ക്ര ക്ര ക്ര-ം പുതുപ്പള്ളിയിൽ ക്ര ർ ർ ം പെരിനാട്ടുപകുതിയിൽ ക്രനു ട-ം നമ്പർ വസ്തുക്കൾ ലേലംചെയ്യുന്നതിന് പരസ്യംചെയ്തിരുന്നു ഇപ്രകാരം പരസ്യംചെയ്യുന്നതു് എന്തിനായിട്ടാണെന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. ലേലത്തെപ്പറ്റി അറിയുന്നതിനു ശരിയായി സമയം കൊടുക്കാതെ വെറുംപേരിന് മാത്രമായിട്ടിപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടാക്കാണ് പ്രയോജനമുള്ളതു്. നാട്ടുപുറങ്ങളിൽ ക്ര ക്ര-നു-യിലെ ഗസറ്റു കിട്ടുന്നതുതന്നെ ക്ര ർ-ാനു-യാണ്. ഗസറ്റിൽ പരസ്യം എവിടെ കിടക്കുന്നു എന്നു കണ്ടുപിടിക്കാൻതന്നെ വളരെ പ്രയാസമായിരിക്കുന്നു. ഒരു വ്യവസ്ഥയും ഇല്ലാതെയാണ് പരസ്യങ്ങൾ ഗസറ്റിൽ പ്രസിദ്ധംചെയ്യുന്നതു്. പറവൂർ താലൂക്കിലെ ഒരു പരസ്യം കണ്ടുകഴിഞ്ഞാൽ അടുത്തതായി കാണുന്നതു് നെയ്യാറ്റിൻകരതാലൂക്കിലെ ഒരു പരസ്യമാണു്. അതുകഴിഞ്ഞു് പറവൂർ താലൂക്കിലെ ഒരു പരസ്യം വീണ്ടും കാണാം. ഇപ്രകാരം പരസ്യം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നവിഷയത്തിൽ ഒരു ക്രമവും സ്വീകരിച്ചുകാണുന്നില്ല. ഓരോ ഡിവിഷനോ താലൂക്കോ പകുതിയോ തിരിച്ചു പരസ്യം ചേർക്കുന്നതായാൽ അതു വളരെ സൌകര്യപ്രദമായിരിക്കും അര ഏക്കർ തെങ്ങിൻപുരയിടം ഒരു രൂപായിൽ കുറഞ്ഞ സംഖ്യക്കാണ് ലേലത്തിനു വച്ചിരിക്കുന്നതു്. പുതുപ്പള്ളിപകുതിയിൽ വ ി ചക്രം ികാശിന് സർവ്വെ നമ്പർ വസ്തുവിൽ ർ വ്വസ്നർ പുരയിടം ലേലംചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഈ തരത്തിലുള്ള ഉദാഹരണങ്ങൾ എത്രവേണമെങ്കിലും പറയാവുന്നതാണു്.

Mr. Komilezhathu Sankaran : അതിലേക്കുവേണ്ടി ഡിമാൻഡ് നോട്ടീസ് എത്രപ്രാവശ്യം നടത്തിയിരിക്കുമെന്നറിയാമോ?

Mr. A. N. Visvanatha Pillai : ഞാൻ അതിന്റെ കണക്കെടുത്തിട്ടില്ല.

Mr. Komilezhathu Sankaran : അതിനു നാലുപ്രാവശ്യമെങ്കിലും നോട്ടീസ് നടത്തിയിരിക്കുകയില്ലേ?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr:. A. N. Visvanatha Pillai : അതിനെപ്പറ്റി ഞാൻ വഴിയേ പ്രസ്താവിക്കാം.

ഈ തരത്തിലാണു ഗസറിൽ പരസ്യംചെയ്യുന്നതും പണമീടാക്കുന്നതും. ലേലത്തിൽ പോകുന്നവസ്തു ഒറ്റിക്കാരന്റെ കൈവശമായിരിക്കും ഇരിക്കുന്നതു്. പണയംവച്ചോ മറ്റുവിധത്തിലോ പണം ഉണ്ടാക്കി കരം കൊടുത്താൽ തന്നെയും ആ വസ്തു അധികം താമസിയാതെ കോർട്ടു ലേലത്തിൽ പോകേണ്ടിവരുന്നു. ഇങ്ങിനെ റവന്യൂലേലവും കോർട്ടുലേലവും മാറിമാറി നടന്നുകർഷകന്റെ സ്ഥിതി നാമാവശേഷമായിരിക്കയാണു്. പരസ്യംചെയ്യുന്നതു മുഴുവൻലേലം നടക്കുന്നില്ല എന്നു ലാൻഡ് റവന്യൂ കമ്മീഷണർ പറയുമായിരിക്കാം. സർ, ഒരു മനുഷ്യൻ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു നിവൃത്തി ഉണ്ടെങ്കിൽ കൂടുതൽ നഷ്ടം സഹിക്കാൻ തയ്യാറാവുകയില്ല. കർഷകൻ കരംകൊടുക്കാൻ നിവർത്തിയുണ്ടെങ്കിൽ പരസ്യംചെയ്യുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ അതു കൊടുക്കുമായിരുന്നു. കഴിവുണ്ടായിരുന്ന കാലങ്ങളിൽ അവർ അങ്ങിനെ ചെയ്തിരുന്നു. ലേലം കഴിഞ്ഞാൽ കമ്മിഷൻ ഇനത്തിൽക്കൂടി കൂടുതൽ പണം കൊടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നിവർത്തിയുണ്ടെങ്കിൽ കൂടുതൽ നഷ്ടം സഹിക്കാൻ ഒരിക്കലും ആരും തയാറാവുകയില്ല. റവന്യൂഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽനിന്നും ലേലം കഴിഞ്ഞാൽ ലേലത്തുകയുടെ ഏ ശതമാനം വിളിക്കേറുകാരനായാൽ കെട്ടിവെയ്ക്കണമെന്നു വ്യവസ്ഥയുണ്ടു് എന്നാൽ മുപ്പതുദിവസത്തിനകം വസ്തുഉടമസ്ഥൻ പണം കെട്ടിവയ്ക്കയാണെങ്കിൽ അവൻ മുഴുവൻതുകയും അഞ്ചുശതമാനം കമ്മിഷൻ കൊടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിനും പുറമേ ഓരോ ലേലത്തിനും ഹർജിഫീസുവകയിൽ അരരൂപാവീതം പ്രത്യേകവും കൊടുക്കണം. ഇതുകൊണ്ടു റവന്യൂഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റെ വരവു വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നു എനിക്കറിയാം. ഭൂനഭാരത്താൽ ഉഴലുന്ന കർഷകനെ വീണ്ടും വീണ്ടും ഇങ്ങനെ ഉപദ്രവിക്കുന്നതു വളരെ കഷ്ടമാണെന്നു ഞാൻ ഗവണ്മെന്റിനെ വിനയസമേതം അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഗസറിന്റെ ഭാരവും വണ്ണവും ഓരോ ആഴ്ചകഴിയുംതോറും വർദ്ധിച്ചുവർദ്ധിച്ചുവരുന്നു. ഏ ലക്ഷം ആളുകൾ തിരുവിതാംകൂറിൽ ഭൂമി ഉടമസ്ഥന്മാരായി ഉണ്ടെന്നു് ഏ ൻ-ലെ ഭരണറിപ്പോർട്ടിൽ കാണുന്നു. ഉദ്ദേശം ഒ ൦ ൦ ൦ ഡിമാൻഡ് നോട്ടീസു ഇവർക്കു അയച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇതിൽനിന്നും മുക്കാൽഭാഗംആളുകളും കരംകൊടുക്കാൻ നിവർത്തിയില്ലാത്തവരാണെന്നു ഏ ൻ-ൽ തന്നെ തെളിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതിനുശേഷം—കൃഷി നിർദ്ദോഷം നശിച്ചു—കൊല്ലം ഒന്നുകൂടി കഴിഞ്ഞു. ഈ കൊ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. A. N. Visvanatha Pillai.]

ല്ലത്തിൽ ലേലംചെയ്യുന്നതിന് നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന വസ്തുക്കളുടെ സംഖ്യയ്ക്കും ഒരു കയ്യുംകണക്കുമില്ല. വാസ്തവത്തിൽ ഈ നടപടി ഗവണ്മെൻറ് തന്നെ ലജ്ജാവഹമല്ലേ എന്നു ഗവണ്മെൻറു ആലോചിക്കേണ്ടതാണ്. വരവു എങ്ങിനെ കിട്ടുന്നൊന്നു ലക്ഷ്യം ചിന്തിക്കാതെ ഗവണ്മെൻറു പണം ചെലവാക്കിവരുന്നു. കർഷകൻറെ വിഷമതകളെ പരിഹരിപ്പാൻ ഗവണ്മെൻറുകൊണ്ടുമാത്രം ഒന്നുംതന്നെ ചെയ്യുന്നില്ല. സുദ്രിക്ഷതയുള്ള കാലത്തു കൃഷിക്കാരൻ കരംകൊടുക്കാൻ ഒരിക്കലും മുടുത്തിട്ടില്ല ഭൂമിയിലുള്ള ഒന്നാമത്തെ ചാർജ്ജ് ഒന്നാമതായി അവൻ കൊടുത്തിരുന്നു. അവൻറെ മടിശ്ശീല അവൻ അരിന്നായി തുറന്നുതന്നെയാണു വച്ചിരുന്നതു. എന്നാൽ ഇന്നത്തെ അവൻറെ അവസ്ഥ തീരെ പരിതാപകരമാണ്. ഉൽപ്പന്നങ്ങളുടെ കുറവും അവയുടെ വിലക്കുറവും കാലവർഷമില്ലായ്മയും നിമിത്തം കൃഷിക്കാരുടെ വരവു ഏറ്റവുമധികം നശിച്ചു ഇന്നു് അവൻറെ മടിശ്ശീല തുറന്നാലും കിടക്കുന്നതു്. അതു് അതിൽ ഒരു ചില്ലിപോലും ശേഷിക്കാത്തതുകൊണ്ടാണെന്നു നിങ്ങൾക്കു കാണുവാൻ കഴിയും. ഈ പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ കരം ഇളവുചെയ്യണമെന്നു ഈ സഭയിലുള്ള മെമ്പർമാരെക്കൊണ്ടു മുറവിളിപ്പിക്കാതെ കരമിളച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ബഡ്ജറു ഗവണ്മെൻറു അവതരിപ്പിക്കുമെന്നാണു ഞാൻ വിചാരിച്ചിരുന്നതു്. അയൽരാജ്യമായ കൊച്ചിയിൽ കഴിഞ്ഞകൊല്ലവും ഇക്കൊല്ലവും പതിനൊന്നരശതമാനം ഭൂനികുതി ഇളച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ബഡ്ജറാണു കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതു്. അതുപോലെ തിരുവിതാംകൂറിലെ സ്ഥിരിഗതികളെ ധൈര്യമായി അഭിമുഖീകരിച്ചു തദനുസരണം പ്രവർത്തിക്കാൻ എന്തുകൊണ്ടു നമ്മുടെ ഗവണ്മെൻറു സന്നദ്ധമാകുന്നില്ലെന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഇതിനും പുറമേ ഇക്കൊല്ലം പുഴുവിനെക്കൊണ്ടും കർഷകർക്കു വളരെ നാശമുണ്ടു്. തെങ്ങിൽനിന്നുമുള്ള ഉല്പന്നങ്ങൾ ഒരു ശതമാനം കുറഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു.

Mr. K. George: Sir, the chief point that was raised during the course of the discussion was the question of a general remission of tax. Sir, the Government have not been unmindful of the difficulties of the ryots. One honourable member Mr. Parameswaran Pillai made a statement to the effect that the cry of the members of this House has been a cry in the wilderness. I was a bit astonished to hear such a statement from the honourable member, for, as the House is aware, Government have been viewing the difficulty of the ryots with very great sympathy as will be proved

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

by the fact that from the year 1108 onwards they have been granting remissions of land revenue. I would briefly refer to some of these orders of Government :—

In 1108 Government remitted 25 per cent. of the Kumbhom crop assessment on the wet lands in Nanjinad, $12\frac{1}{2}$ per cent. on all punja lands and 25 per cent. on all kayal lands. In 1109 besides the general remission of $12\frac{1}{2}$ per cent. on all wet lands, the Kanni crop assessment was remitted on all wet lands the crops on which were damaged by the floods of 1108.

Mr. A. N. Viswanatha Pillai: അൻപതു ശതമാനം കുറയ്ക്കണമെന്ന് ഈ രണ്ടു നിലമമണ്ഡലങ്ങളും ആവശ്യപ്പെട്ടശേഷമല്ലേ അങ്ങനെ ചെയ്തത്?

Mr. K. George: I am speaking on the point that Government have not been unmindful of the condition of the ryots.

In 1110 large scale remissions were given. A remission of $18\frac{3}{4}$ per cent. in the land tax on all Ayacut wet lands and tank-bed conversions in the taluks of Tovala and Agastiswaram and on post-settlement kayal reclamations in the taluks of Ambalapuzha, Changanacherry and Kottayam was granted. A remission of $12\frac{1}{2}$ per cent. in land tax, excluding water-rate, on all other lands wet or dry, including Kandukrishi and Sripandaravaga lands but excluding lands cultivated with tea, rubber, cardamoms or coffee was allowed. In respect of lands affected by drought, special remissions were also sanctioned over and above the remissions allowed by the Remission Rules. I do not propose to read out at length these special remissions which are seven in number. I do not think it is very necessary to mention all these details. All that I wish to point out is this that the Government have been very generous and sympathetic towards the ryots. The House is well aware also of another important step which the Government have taken in regard to the question of relieving the agriculturists. I refer to the appointment of the Agricultural Debt Redemption Committee. All these things point clearly to the fact that the Government are very sympathetic in their attitude towards the ryots. Now, it may be asked why, in that case, the Government did not anticipate this demand of this House, and provide for this remission in the Budget that they have framed. My answer is this. In the first place it does not debar Government from considering this question even though remission is not placed as a definite item in the Budget. Last year also the budget provided for full demand under Land Revenue but after the Houses of the Legislature expressed their views on the question Government took a very

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. George.]

liberal attitude in the matter, examined the whole question and decided to give certain remissions. Now the position is the same. Government will certainly take the views of this House into consideration and consider this matter sympathetically. The fact that remission is not provided for in the Budget does not deter Government from considering that question. Government, no doubt, felt that the remission of land tax did not give any real relief to the agriculturists. This is also the view of some of the honourable members on the other side of the House and personally, Sir, I am of the opinion that the remission does not really benefit the agriculturist because what the agriculturist really wants is not a relief from the payment of a small amount by way of tax. His difficulties are more vital; he is overburdened with debt; his standard of living has risen in recent years and he is unable to adjust himself to the fall in income due to the great fall in prices that has taken place. These are his real difficulties and to relieve the agriculturists in these directions what is to be done? A pittance in the way of tax-relief is not going to help him substantially. The first thing to be done is to relieve him of his burden of debt and Government has already taken steps to look into the question. A special committee is sitting on it and before long that committee will submit certain recommendations. On the question of giving better value to agricultural produce, of course, the House is well aware that our Government by themselves cannot do much in the direction of elevating prices. But what they can do they are doing. I need not say anything more, Sir, except that this question of remission will receive the serious consideration of the Government soon after this session of the House is over.

Then I may refer to certain other points which were raised in the course of the discussion. The honourable member Mr. Narayana Menon referred to the absence of any provision for the issue of special loans. Well, Sir, there is omission regarding special loans this year and for doing so there was reason behind that. We provided a lakh of rupees under this item for each of the years 1107, 1103 & 1109. But the demand for loans has been falling year after year. The ryots apparently find it not a very desirable arrangement. In 1107 there was a budget allotment of a lakh of rupees but only a sum of Rs. 30,000 was issued. In 1108 and 1109 also there was a similar provision and similarly there was a very low demand. In 1110 the demand was still less.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: May I know from the member the number of cases that are pending undisposed of in the Taluk Cutcheries this year?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. K. George: These applications have reference to special loans for punja cultivation. They are intended to be given to agriculturists in Kuttanad for helping them in their pumping operations. The principle on which the loan is given is that it should be repayable when the crop is harvested. The agriculturists apparently find that condition burdensome and mainly that was the reason for the small number of applications.

Mr. M. N. Narayana Menon: അതു ആവശ്യപ്പെടാഞ്ഞിട്ടാണോ, അതല്ല ഗവണ്മെൻറുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ കൊടുക്കാഞ്ഞിട്ടാണോ?

Mr. K. George: These loans were administered not exclusively by the Government Officers. There is a Punja Loan Committee which advises the Government Officers in the grant of these loans.

Mr. K. Padmanabha Panicker: Is it because that the ryots are unable to satisfy the Government with the conditions of the loan that they are not given?

Mr. K. George: It is the tax-payer's money and can we give out that money without satisfactory security? We cannot give these loans as gifts. These are special loans to be repaid when the harvest is raised and I think it is only natural that the Government expect that these moneys are repaid at the time. But when they find that they are unable to pay the loan the crop that is in the custody of Government is sold. Of course, that may be the reason why the agriculturists do not want these loans.

Now that the question has been raised by Mr. Narayana Menon, I wish to say that a petition on this subject was received by Government and that it is now under enquiry. Government are anxious that the cultivation in Kuttanad should proceed and if they find that there is a possibility of giving these loans, they will do so. The absence of a provision in the budget does not mean that the loan will not be granted because these two classes of loans *viz.*, special loans and ordinary loans are governed by the Agricultural Loans Regulation and there need not be separate classification. There is provision for two lakhs of rupees and special loans can be paid out of the allotment, and if more is needed Government certainly will come to this House for an additional grant.

Reference was made, Sir, to sale of land in revenue auctions, coercive steps and all that. I may inform the House that Government have already issued instructions for the stoppage of coercive steps and according to the instructions issued the tax-payers are allowed time until the end of Kanni 1111.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: May I know from the member what has been done with regard to the properties that have already been sold?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. K. George: I shall state fully the instructions issued. In the case of properties sold and the confirmations of which sales have not yet taken place, Government have ordered that time should still be given to the tax-payers until the end of Kanni 1111.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: May I know whether it is not obligatory on the part of the Government to confirm the sales on the 30.h day?

Mr. K. George: It is not obligatory to confirm the sales on the 30th day. It is obligatory only on the part of the tax-payer to pay the tax within 30 days. Government can confirm the sales at a later date.

Chairman: You have got only one minute's time.

Mr. K. George: So what the Peishkar should do is to cancel the sales which came up for confirmation and this perhaps is the way to give effect to the Government order. Another concession is that lands bid by the Government will be given back to the parties if the tax is paid before the end of Kanni 1111.

Something was said about Jenmikaram Settlement.

Chairman: The time allotted for the demand now expires and I put it that Demand No. I—Land Revenue for Rs. 9,19,307 be passed.

The demand was passed and the grant was made.

DEMAND II—PUBLIC WORKS DEPARTMENT.

Mr. G. B. E. Truscott: Sir, I rise to move for a grant of not exceeding Rs. 47,80,133 for the Public Works Department.

Mr. G. Narayana Aiyar: May I know whether there is any difference in the quality of strength between the Indian made cement and the foreign cement?

Mr. G. B. E. Truscott: Sir, I was just moving the Demand and I do not know whether I should answer questions at this stage.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: Sir, I rise to a point of order whether the member is entitled to answer the question put to him at this stage.

Chairman: The Chief Engineer need not answer questions now as he is not making a speech at present.

Mr. J John Kattakayam: സർ, ഈ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിലുള്ള ഭരണവൈകല്യങ്ങളെ സഭയുടെ പര്യാലോചനക്കു പാഗീഭവിപ്പിക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശം ഒന്നുമാത്രമാണ് ഇപ്രകാരമൊരുപക്ഷേപം അവതരിപ്പിക്കുവാൻ എന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. നമ്മുടെ ഇന്നത്തെ ചീഫ് എൻജിനീയർ ഈ ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറിൽ ഇരുന്ന് തഴക്കവും പഴക്കവും ഉള്ള ഒരാളാണെന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. എലക്ട്രിക് വകുപ്പിലിരുന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന് കൂടുതൽ പരിചയമുള്ളതെന്നാണ് എന്റെ അ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

റിവ്. പേഴ്സനൽ അസിസ്റ്റൻറ്, എക്സിക്യൂട്ടിവ് എൻജിനീയർ, മുതലായി ഇവിടത്തെ കീഴ്ജീവനക്കാരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളെ അവഗണിച്ച് പ്രവർത്തിക്കത്തക്ക ത്രാണിയോ തൻേറടമോ അദ്ദേഹത്തിനുള്ളതായി എനിക്കു അറിവില്ല. നമ്മുടെ നിയമസമിതികൾക്കുള്ള കെട്ടിടത്തിൻെറ ഒരു പ്ലാൻ വരച്ചെടുക്കുന്നതിന് പുറത്തുനിന്നും ആളിനെ ക്ഷണിക്കേണ്ടതായിവന്നു. ഈ സംഗതിയിൽ തഴക്കവും പഴക്കവുമുള്ള ആളുകൾ ഇവിടെത്തന്നെയുണ്ട്. ഇതിന് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ യോഗ്യതയുള്ള ആരുംതന്നെ ഇല്ലെന്നാണ അദ്ദേഹംപറയുന്ന ഒരു സമാധാനം. അതു ശരിയല്ല. ഈ സംഗതിയിൽ അഭിപ്രായം പറയുവാൻ അദ്ദേഹത്തെക്കാൾ ഞാൻ സമർത്ഥൻ തന്നെ, പക്ഷാന്തരമില്ല. അതുപോലെതന്നെ വിദേശികൾക്കു കൺടറാക്ടറുകാം കൊടുക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹത്തിന് ചില പ്രത്യേക പ്രതിപത്തിയുള്ളതുപോലെ എനിയ്ക്കു തോന്നുന്നു. സാധാരണ ക്ഷാമകാലത്തു പരിഷ്കൃതരാജ്യങ്ങളിൽ പൊതുമരാമത്തുപണികൾ നടത്തുന്നത് രാജ്യത്തുള്ള സാധുക്കൾക്കുകൂടി പ്രയോജനമുണ്ടാകണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണ്. ഇതിനുവേണ്ടി നമുക്കു ഇപ്പോൾ ധാരാളം പണം ചെലവാകുന്നുണ്ടെങ്കിലും, വാസ്തവത്തിൽ അതിൽ ഭൂരിഭാഗവും വിദേശങ്ങളിലേക്കാണ പോകുന്നത്. മുമ്പു ഈ വകചെലവുകൾ മുഴുവനും സ്ഥലത്തുള്ള ക്രൂഡിക്കാൾക്കാണ കിട്ടിവന്നിരുന്നത്. ഇന്നാകട്ടെ അതു സിമൻറായിട്ടും, മറ്റു യന്ത്രസാമഗ്രികളായിട്ടും മറ്റും പണം പുറത്തേക്കു വിടുന്നു. ഗവണ്മെൻറ് കുറെ കൂടുതലോടുകൂടി ശ്രമിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ സിമൻറ് ഇവിടെത്തന്നെ ഉണ്ടാക്കാമായിരുന്നു. പോട്ടെ, കൺടാക്ടറു എങ്കിലും സ്വദേശികൾക്കു കൊടുക്കരുതോ? അതിനു ഈ വെള്ളക്കാരെയും മറ്റും പുറത്തുനിന്നും ക്ഷണിച്ചുവരുത്തണമെന്നുണ്ടോ?

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi : വെള്ളക്കാർ നടത്തുന്നതുപോലെ നാട്ടുകാർ സാമർത്ഥ്യത്തോടുകൂടി കൺടാക്ടറു എടുത്തു നടത്തുമോ?

Mr. J. John Kattakayam : അങ്ങിനെ നടത്തുന്നവരില്ലെന്നു മെമ്പർക്കു പറയാമോ?

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi : ധൈര്യമായി അങ്ങിനെ പറയാം.

Mr. J. John Kattakayam: എന്നാൽ മെമ്പരുടെ ആ അഭിപ്രായം തെറ്റുതന്നെ, സംശയമില്ല. നിശ്ചയമായും സാമർത്ഥ്യമുള്ള

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. J. John Kattakayam.]

ആളുകൾ നമ്മുടെ കൂട്ടത്തിലും ധാരാളമുണ്ട്. കൺട്രാക്ടറു വിദേശി കൾക്കു കൊടുത്തു നമ്മുടെ വായിൽ മണ്ണിടുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi : എന്റെ ബഹുമാനപ്പെട്ട സ്നേഹിതൻ ഒരു കൺട്രാക്ടർ ആണോ?

Mr. J. John Kattakayam : അങ്ങിനെ ധരിച്ചാണോ മെമ്പർ ഇതു ചോദിച്ചതു്? ഞാൻ ഒരു കൺട്രാക്ടർ അല്ലെങ്കിൽ ഈ ചോദ്യം പിൻവലിക്കുമോ?

Mr. Tariatu Kunjitomman : മെമ്പർ ഒരു കൺട്രാക്ടറാണോ എന്നുള്ളതിനു ഉത്തരം പറഞ്ഞില്ല.

Mr. J. John Kattakayam : അല്ല, മെമ്പറോ മെമ്പറുടെ മകനോ കൺട്രാക്ടറായിരിക്കാം.

Mr. Komilezhathu Sankaran : മെമ്പർ ഏതെങ്കിലും കൺട്രാക്ടിനു ശുപാർശചെയ്തിട്ടുണ്ടോ?

Mr. J. John Kattakayam : ആ സംഗതി ചീഫ് എൻജിനീയരോടു ചോദിക്കുക.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : Sir, may I know whether such questions are allowable in this House?

Chairman: Mr. Kattakayam please proceed with your speech.

Mr. J. John Kattakayam : കൺട്രാക്ടു് എടുക്കുന്നതിനു യോഗ്യന്മാരായ ആളുകൾ മുന്നോട്ടുവന്നാൽ അവർക്കു കൺട്രാക്ടു് കൊടുക്കുന്നതിനു വിരോധമുണ്ടോ?

Mr. Komilezhathu Sankaran: കൺട്രാക്ടു് കൊടുക്കുന്നതിൽ സമുദായപ്രാതിനിധ്യതത്വം സ്വീകരിക്കണമെന്നു് അഭിപ്രായമുണ്ടോ?

Chirman: ആ ചോദ്യത്തിനു മെമ്പർ ഉത്തരം പറയണ്ടാ.

Mr. J. John Kattakayam സർ, എനിക്കു പല കാര്യങ്ങളും പറയാനുണ്ടു്. ചീഫ് എൻജിനീയർ ആദ്യമായി സ്റ്റോറിന്റെ പ്ലാൻ ഒന്നു മനസ്സിലാക്കണം. ആലപ്പുഴ എവിടെ തൊടുപുഴ എവിടെ എന്നൊന്നും അദ്ദേഹത്തിനു അറിഞ്ഞുകൂടാ. എന്റെ നാട്ടിൽ ഗതാഗതത്തിനു യാതൊരു സൌകര്യവും ഇല്ല. ഇതിനു മുൻപിരുന്ന സകല ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു മേധാവികളും സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പരമാർത്ഥമാണു് അതു്. ഈ കാര്യം പലതവണ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിനോടു പറഞ്ഞിട്ടും

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൃഷ്ടി ഇതുവരെ ആ കാര്യത്തിൽ പതിഞ്ഞിട്ടില്ല. മൂലത്തുനിന്നു തൊടുപുഴയ്ക്കു ഒരു റോഡുണ്ട്. ഈ റോഡിനോളം ദുർഘടപരിപൂർണ്ണവും അപകടകരവുമായ മറെറാരു റോഡ് എനിക്കു പരിചിതമല്ല. ആറടിക്കു ഒരടി ഏററമിറക്കവും കോട്ടം, വളവും, പുളവും ഉള്ള ഈ റോഡിൽ ഇപ്പോൾ ടോളും സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിലെ ധാരാളം വാഹനങ്ങൾ ഗതാഗതംചെയ്യുന്നു. എതിരെവരുന്ന ബസ്സുകൾക്കുംമറും നിരങ്കുശമായി നിരന്തരം യാത്രചെയ്യുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ഈ റോഡിനു പുതുമയായി അനുവർത്തിച്ചിരിക്കുന്ന തുകകൊണ്ടു് റോഡ് നല്ലനിലയിൽ സംരക്ഷിക്കുവാൻ മതിയാവാതാണിരിക്കുന്നതു്. റോഡിന്റെ അനാഥത്വംനിമിത്തം ബസ്സുകൾക്കും മറും വലിയനഷ്ടം നേരിടുന്നുണ്ടു്. ഇവരിൽനിന്നും ഗവണ്മെൻറു പിടിച്ചുപറിച്ചെടുക്കുന്ന ടോളിനെ വിചാരിച്ചെങ്കിലും ഈ റോഡ് ഉത്തമമായരീതിയിൽ സംരക്ഷിക്കേണ്ടതാണു്. രാജ്യത്തെ ഏതുതാലൂക്കിനെ എടുത്തുനോക്കിയാലും തൊട്ടുകിടക്കുന്ന താലൂക്കുകളിലേക്കു ഗതാഗതം ചെയ്യുന്നതിനു ഒന്നൊ ഒന്നിലധികമൊ നല്ല റോഡുകൾ സുലഭമായിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ തൊടുപുഴതാലൂക്കിനോടു തൊട്ടുകിടക്കുന്ന ദേവികുളം പീരുമേടു്, ഈ താലൂക്കുകളിലേക്കു ഗതാഗതംചെയ്യുന്നതിനു യാതൊരു മാർഗ്ഗവുമില്ല. ഈ ന്യൂനതയെ അചിരേണ പരിഹരിക്കണം ഇതിലേക്കു തൊടുപുഴ—അറക്കുളം റോഡു് [illegible] മയിലിൽനിന്നും പുള്ളിക്കാനം വഴി എസ്റ്റേറ്റു് റോഡിലേക്കു പുതുമയായി ഒരു റോഡു് തുറന്നുതരണം. ഇതിലേക്കു വേണ്ടിവരുന്ന എടുത്തുകയും ചിലവുചെയ്യാൻ ഗവണ്മെൻറു സന്നദ്ധമാവണം. അതു് ഒരു നഷ്ടമായിതീരുന്നതല്ല. പബ്ലിക്കിനു അതുകൊണ്ടു ലഭിക്കാവുന്ന ഗുണം നഷ്ടത്തെക്കാൾ തുലോം ഉപരിയാണു്.

Mr. G. Narayana Aiyar: Sir, I oppose the Demand. I agree in full with the sentiments expressed by the previous speaker. It is seen from the general conduct of business in the department, that for all major works contracts are given to foreigners. That has become the rule. I say this with special reference to certain recent contracts given such as for the construction of the Jagathy bridge, the Kannali bridge, the Vamanapuram bridge, etc.

Mr. G. B. E. Truscott: Who was the contractar for the Vamanapuram bridge?

Mr. G. Narayana Aiyar: The roofing and the construction of the steel portion of the bridge were given to Messrs Harrisons and Crosfield.

Mr. G. B. E. Truscott: Do they not employ Travancoreans?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. G. Narayana Aiyar : There are some Travancoreans employed by them, but the major part of the profits is taken by the company which is not Travancorean.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : In view of the fact that the Chief Engineer has got residence in Travancore is he not a Travancorean?

Mr. G. B. E. Truscott: I was talking about the Harrisons and Crosfield, Sir.

Mr. G. Narayana Aiyar : I can challange the Chief Engineer's statement that there are very few good contractors in the State. Sir, look at the palatial buildings, magnificent works which our local conctractors have recently built, for instance the Kaudiar Palace, the Aruvikara Dam, and Sri Padmanabhasvami temple, the Trivandrum Water Works, etc. These all have been constructed by the local contractors. Sir, reinforced concrete works were taken up in Travancore by the local contractors even before 30 years. Travancore is ahead of other parts in India in this respect.

Mr. G. B. E. Truscott : Does the member know who took up the contract work of the construction of the Suchindram bridge and of the leper colony?

To Mr. G. Narayana Aiyar : I do not know who the conrtactor is. He may be a local gentleman. But what I was submitting is—

Mr. G. B. E. Truscott : May I know from the member whether every work that is done by the department is given on contract to foreigners?

Mr. G. Narayana Aiyar : Sir, works for small amounts are given to the local contractors, and all the other works which involve large amounts are generally given to outsiders.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi : Are the building contracts usually given to foreigners?

Mr. G. Naraya Aiyar : I cannot positively say that. I shall explain the way in which the department cleverly manages to encourage foreign contractors by giving them most of our big contracts. Whenever Government want to construct a costly work they invite tenders and also ask for alternative designs. Sir, I cannot really understand the necessity for asking the intending contractors to supply the department with alternative designs when the department itself has qualified experts for that purpose. Naturally, it is only big foreign firms that are able to supply attractive alternative designs. Now, Sir, if the alternative design, is finally approved by the department and by the Government, is advertised and tenders are then invited for the execution of the work as per that design, I am sure there will be many local contractors forthcoming to execute that work at much cheaper rates than the foreign

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

companies. It is the variety of designs that local contractors are not able to submit as required by the department. It is not fair that on that account they are excluded from taking up costly undertakings. Contractors can reasonably be expected only to carry out works for which tenders are called, and entrusted to them. I do not see why they must furnish alternative designs for work which the department can suggest. It is also not clear, as I have already stated, why the officers of the department cannot prepare suitable designs rather than inviting alternative designs. Sir, if the department really considers it necessary to have alternative designs, why not they advertise for them and pay separately for the designs themselves? Why should the Government, for the sake of getting these designs, spend their money and give their contracts to and benefit foreign companies on the terms they demand instead of to efficient and responsible local contractors whose tenders are always lower than the cheapest foreign contractor's tender. Sir, the Chief Engineer has been saying that these designs are the property of the contractors who have submitted them. That was why I said that the Government may pay for such designs if they think fit. That is no reason why foreign contractors should be benefited at the expense of Government especially in these days of depression. This is a time when as far as possible our money should circulate within the country itself for the benefit of Travancoreans. But what we find as a matter of fact is that huge sums of our money are being carried away by big foreign firms. That is a regrettable state of affairs. That policy has to be avoided at least in future. I would also like to bring to the notice of the House another fact, namely, that the Public Works Department even now go in for purchasing foreign cement while there are several Indian makes of good cement. When even foreign companies also purchase only Indian-made cement for important works like the Neriamangalam bridge I cannot understand why the Government go in for foreign cement. Sir, that policy also has to be stopped.

So far as the needs of my constituency are concerned, I may say that, comparatively Kunnatnad taluk has been treated with scant courtesy in the matter of new works under communications. The budget provides only a paltry sum of Rs. 1,500 for new works for the Kunnatnad taluk which has an area of 362 sq. miles and a population of 2½ lakhs and yields a proportionately large revenue. Sir, this is the treatment that the Public Works Department has accorded to a taluk which forms roughly one-twentieth of the whole State. I can show to this House that our petitions and memorials for new roads have been pending since 1104. Sir, Kunnatnad is an agricultural taluk. Agricultural produce has to be carried from

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. G. Narayana Aiyer.]

one place to another and means of communication are therefore absolutely necessary for the same. There are very few roads in that taluk. I do not see, sir, what new work the department can really undertake with this small amount of Rs. 1,500. This shows that the authorities do not care to ascertain what the real needs of the people are. Sir, they must travel freely throughout the country and find out things for themselves and not merely rely on the report that they get from their subordinates.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: Is the member aware of the Chief Engineer's complaint, which he made even last year, that these small provisions are due to the cuts effected by the Financial Secretary?

Mr. G. Narayana Aiyar: No, sir. Since the policy of the Department is unsound, I oppose the Demand.

Mr. N. K. Padmanabha Pillai: ഈ അണ്ടത്തെ ബഡ്ജറിൽ പ്രാദേശികാവശ്യങ്ങൾ പരിപൂർണ്ണമായി ഉപേക്ഷിച്ചുകാണുന്നു. നെയ്യാറും കരതാലൂക്കിൽ പുതിയറോഡുകൾ തുറക്കുന്നതിനായിട്ട് ഒരു കാര്യമോ കൊള്ളിച്ചിട്ടില്ല. ചില ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു സഞ്ചരിക്കുന്നതിനായിട്ടുമാത്രം ഒരു റോഡ് നന്നാക്കുന്നതിനു വേണ്ടി കൃപാ കൊള്ളിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ താലൂക്കിൽ വളരെ ടേസുകൾ നന്നാക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. മലംപനി പിടിപെട്ടിട്ടുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ സന്ദർശിക്കുന്നതിന് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാരും വിഷമിക്കുന്നതു എത്രത്തോളമാണെന്ന് അവർക്കുമാത്രമെ അറിയുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. കുന്നത്തുകാൽപകുതിയിൽ വെള്ളാറട പോലീസ്സ്റ്റേഷൻമുതൽ ഒറശേഖരമംഗലം പോലീസ്സ്റ്റേഷൻവരെ ജനങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ടേസ്സുണ്ട്. അതിൽകൂടി ചില ചക്കടാവണ്ടികൾ വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ട് കൊണ്ടുപോകാമെന്നല്ലാതെ മോട്ടാർവാഹനങ്ങൾ കൊണ്ടുപോകുവാൻ നിവർത്തിയില്ല. കുന്നത്തുകാൽപോയി മലംപനിയെസംബന്ധിച്ചുള്ള അന്വേഷണം നടത്തിയിട്ട് ഒറശേഖരമംഗലത്തേക്കു പോകണമെങ്കിൽ നടന്നുപോകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഏകദേശം നാലുമൈൽമാത്രം നീളമുള്ള ഈ റോഡ് നന്നാക്കുന്നപക്ഷം സഞ്ചാരത്തിനു വളരെ എളുപ്പമുണ്ട്. അങ്ങിനെചെയ്യുന്നതു സാധുക്കളായ മലംപനി പിടിപെട്ട രോഗികൾക്കു ഒരനുഗ്രഹംകൂടിയായിതീരും. ഈ റോഡിനെസംബന്ധിച്ച ബഡ്ജറിൽ യാതൊരുതുകയും ചേർത്തിട്ടില്ല.

പത്താമത്തെ മൈൽകുറ്റിയിൽനിന്നും കുന്നത്തുകാലേക്കു ഒരു പുതിയറോഡ് മൂന്ന് സെക്ഷനായി പണിതീർക്കുവാൻ അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ട്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഇതിൽ രണ്ടാമത്തെ സെക്ഷൻ പണികഴിച്ചിട്ടിരിക്കയാണ്. ഒന്നാമത്തേയും മൂന്നാമത്തേയും ഭാഗംകൂടിതീർത്തു ജോലിമുഴുവനാക്കുന്നതിനും അടുത്തയാണ്ടത്തെ ബഡ്ജറിൽ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായി കാണുന്നില്ല. അതും പരിതാപകരമായ ഒരു കാര്യമാണ്.

പിന്നിട്ട്, കുളത്തൂർ ചാവടി-പൊഴിയൂർ റോഡുസംബന്ധിച്ച് എസ്റ്റിമേറു തയാറാക്കിയിട്ടു വളരെക്കാലമായി. അതിനും യാതൊരുതുകയും ഇക്കൊല്ലവും കൊള്ളിച്ചിട്ടില്ല. മണ്ഡപത്തുംകടവുപാലം, പൂവ്വാർ പാലം ഈ രണ്ടുപാലത്തിനും വളരെ മുൻപുതന്നെ എസ്റ്റിമേറു തയ്യാർചെയ്യുന്നതിനു ഏർപ്പാടുചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഇക്കൊല്ലം അതിനെപ്പറ്റി ഒന്നും ചെയ്യുന്നില്ല. മണ്ഡപത്തുംകടവു എന്നുപറയുന്നതു മലേറിയാ പിടിപെട്ടിട്ടുള്ള സ്ഥലത്തിന്റെ മദ്ധ്യഭാഗമാണ്.

അടുത്തതായി എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു ഇറിഗേഷൻ സംബന്ധിച്ചാണ്. അതുസംബന്ധിച്ച ജോലി അധികമുള്ളതു തിരുവനന്തപുരം ഡിവിഷനിലാണ്. എക്സിക്യൂട്ടീവ് ഇൻജിനീയരുടേയും സബ്ഡിവിഷനാഫീസരുടേയും ആഫീസുകൾ ഇപ്പോൾ കൊല്ലത്താണ്. നെയ്യാറിൻകരയും തിരുവനന്തപുരത്തും ഉള്ള ഇറിഗേഷൻജോലി സംബന്ധിച്ച വല്ലകാര്യങ്ങളും പറയണമെങ്കിൽ കൊല്ലത്തുപോകാതെ നിവർത്തിയില്ല. അതുകൊണ്ട് സബ്ഡിവിഷൻ ആഫീസെങ്കിലും നെയ്യാറിൻകരയൊ തിരുവനന്തപുരത്തൊ ആക്കേണ്ടതാണ്. ഈകാര്യം കഴിഞ്ഞകൊല്ലവും ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതിനെസംബന്ധിച്ചു യാതൊരുനടപടിയും ചെയ്തുകാണുന്നില്ല.

ഇറിഗേഷൻജോലിയും ഒന്നും ശരിയായി ചെയ്യുന്നില്ല. ആദ്യം നടത്തിയ ജോലികൾ വീണ്ടും ചെയ്യേണ്ടതായിവന്നിട്ടുണ്ട്. കളങ്ങനാക്കുന്നതെല്ലാം ഉടനെ ഉപയോഗശൂന്യമായിതീരുന്നു. പബ്ളിക്വർക്സും, ഇറിഗേഷനും രണ്ടായി വേർതിരിച്ചതു ഈ സഭയുടെ അനുമതിയോടുകൂടിയാണെങ്കിലും അതു വളരെ അബദ്ധമായിപ്പോയി എന്നു ഇപ്പോൾ തോന്നുന്നുണ്ട്. ഒരു നിശ്ചിതപദ്ധതിഅനുസരിച്ചുവേണം പൊതുമരാമത്തുഡിപ്പാർട്ടുമെൻറ് ജോലികൾ ചെയ്യുവാൻ.

ഇറിഗേഷൻജോലിയും പൊതുമരാമത്തു ജോലിയുംസംബന്ധിച്ചു വേണ്ട ശുപാർശകൾചെയ്തു പണിനടത്തിക്കുന്നതിനു ഒരു കമ്മിറ്റിയെ ഓരോതാലൂക്കിലും ഏർപ്പെടുത്തണം. ആ കമ്മിറ്റിയുടെ നിർദ്ദേശം അനുസരിച്ചു ഓരോതാലൂക്കുകളിലും ജോലികൾ നടത്തണം.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. Tariatu Kunjitomman: ക്ഷാമം അതികഠിനമായിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തു പൊതുമരാമത്തിലേക്കു 8 ലക്ഷത്തോളം രൂപാ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ ഗവണ്മെൻറിനെ അഭിനന്ദിക്കേണ്ടതുതന്നെ. പക്ഷെ അതുകൊണ്ടു വീതിക്കുന്നതിൽ ഗവണ്മെൻറു യാതൊരു തത്വവും അംഗീകരിച്ചുകാണുന്നില്ല. വടക്കൻതിരുവിതാംകൂറിൽ ഗതാഗതസൌകര്യം വളരെ കുറവാണു്. വർഷകാലത്തു് വെള്ളപ്പൊക്കവും വേനൽക്കാലത്തു വെള്ളമില്ലായ്മയുംനിമിത്തം ജലമാർഗ്ഗമായ സൌകര്യവും അവിടെ ഇല്ല. രണ്ടു താലൂക്കുചേർന്ന മൂവാറ്റുപുഴ സബ്ഡിവിഷനിലേക്കു് വളരെ കുറച്ചു സംഖ്യമാത്രമേ ബഡ്ജറ്റിൽ ചെത്തിട്ടുള്ളു. ആ താലൂക്കുകളിൽനിന്നും വലിയ തുക നികുതിയായി ഗവണ്മെൻറു ഈടാക്കിവരുന്നുമുണ്ടു്. രാജ്യത്തേക്കു റോഡുകൾ വളരെ കുറവുള്ള താലൂക്കുകളാണവ. പ്രതിവത്സരം പുതുവൽഭൂമികൾ ടോഹണ്ടിച്ചും മറ്റും അന്യതാലൂക്കുകാർ കൃഷിയേറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ജനങ്ങൾക്കു എവിടെയെവിടെ ജീവിതസൌകര്യങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നോ അവിടവിടെ അവ ചെയ്തുകൊടുക്കേണ്ടതു് ഗവണ്മെൻറിൻെറ കടമയാണു്. നികുതിമാത്രം വാങ്ങിയാൽപോരല്ലൊ. രാജ്യത്തിൻെറ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളേയും ഒരുപോലെ വീക്ഷിക്കണം. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെൻറു് അല്ലെങ്കിൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകാർ കാണിക്കുന്ന നയം വളരെ ആക്ഷേപകരമാണു്. ഇത്ര വലിയ ഒരു തുക ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലേക്കനുവദിച്ചിട്ടും അതിൻെറ വിഭജനവിഷയത്തിൽ ഉത്തരതിരുവിതാംകൂറിനെ തീരെ അവഗണിച്ചുകാണുന്നതു കഷ്ടംതന്നെ.

ഇന്നു് ഇൻറർവെൽസമയത്തു് ചീഫ് എൻജിനീയരെക്കണ്ടു അത്യാവശ്യമെന്നു ഞാൻ മുമ്പെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തിയിരുന്ന റോഡുകൾക്കുപോലും യാതൊരു സംഖ്യയും ചേർക്കാഞ്ഞതിൻെറ കാരണം ചോദിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതു് പണം അനുവദിക്കാഞ്ഞിട്ടാണെന്നും അദ്ദേഹത്തിൻെറ തെറ്റല്ലെന്നുമാണു്.

Mr. J. John Kattakayam: തൊടുപുഴതാലൂക്കിൽ ഗതാഗതസൌകര്യം കുറവായ സ്ഥലത്തേക്കു ചെന്നു നോക്കണമെന്നു് അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞിട്ടു് വന്നുനോക്കിയില്ലെന്നുള്ളതു് അറിയാമോ?

Mr. Tariatu Kunjitomman: അറിവില്ല. വന്നുനോക്കിയാൽകൊള്ളാം. അത്യാവശ്യമുള്ളവയ്ക്കു പണമനുവദിക്കാതെ മറുകാര്യങ്ങൾക്കു പണം ചേർത്തിരിക്കുന്നതിനു ചീഫ് എൻജിനീയരോ അ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ല്ലെങ്കിൽ ഫിനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറിയോ ആയിരിക്കും ഉത്തരവാദി. അ ദ്ദേഹത്തിന് ഈ രാജ്യത്തിന്റെ ഉൾഭാഗങ്ങളിലെ സ്ഥിതിഗതികൾ യാതൊന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാ. ഉത്തരതിരുവിതാംകൂറിലെ ഉൾഭാഗത്തുള്ള മൂവാറ്റുപുഴ, തൊടുപുഴ ഈ താലൂക്കുകൾക്കു കായലുമായി ബന്ധമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ജലമാർഗ്ഗയാത്രാസൌകര്യം തീരെയില്ല. റോഡുകൾക്കു പണമനുവദിക്കയുമില്ല. ഞങ്ങൾ എന്തുചെയ്യും. രാജ്യസ്ഥിതി അറിയുവാൻ പാടില്ലാത്ത ഫൈനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറിക്കു എവിടെ ക്രട്ടണം, എവിടെ കുറയ്ക്കണമെന്നൊന്നും അറിവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. അതു കൊണ്ട് ഇങ്ങനെയുള്ള സ്ഥാനത്തു് ഈ രാജ്യവുമായി നല്ല പരിചയമുള്ള ഒരാൾവേണം ഇരിക്കുവാൻ.

ബഡ്ജറിൽ ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലേക്കു വമ്പിച്ച തുകകൾ അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളതെല്ലാം വലിയ പട്ടണങ്ങളേയും അവയുടെ പരിസരങ്ങളേയും ലാക്കാക്കിയാണ്. ഇതു് 'ആഹാരവുംകഴിച്ചിരിക്കുന്നവക്കു പലഹാരം' എന്നപോലെയാണ്. പട്ടിണികിടക്കുന്നവക്കൊന്നുമില്ല. ഈ മാതിരി ആക്ഷേപകരമായ ഒരു ബഡ്ജറു ഇതുവരെയും കണ്ടിട്ടില്ല. നാട്ടുംപുറത്തുള്ളവരാണ് അധികം കഷ്ടപ്പെട്ട പണമെല്ലാം കൊടുക്കുന്നതു്. ഉൾനാടുകളിൽ കൃഷിക്കാരെ ആശ്രയിച്ചാണ് അവിടത്തെ സകല തൊഴിലാളികളും ജീവസന്ധാരണംചെയ്യുന്നതു്. കൃഷിയെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിനു പര്യാപ്തമായ പലതും ചെയ്യാൻ ഗതാഗതസൌകര്യം അത്യാവശ്യമാണ്. ഉല്പന്നങ്ങളുടെ വിലക്കുറവുകൊണ്ടു പുതിയ തെങ്ങിൻതോട്ടങ്ങളും കുരുമുളകുതോട്ടങ്ങളുംമറ്റും തുറക്കുവാൻ കൃഷിക്കാർക്കു നിവൃത്തിയില്ല. മുമ്പു മുടക്കിയ പണത്തിന്റെ പലിശതന്നെ കിട്ടുന്നില്ല. അതിനാൽ പുതിയ ജോലികൾ കർഷകർ ചെയ്യിക്കുന്നില്ല. ആറു ജോലിക്കാരെവച്ചു ജോലിചെയ്യിച്ചുവന്ന കർഷകന് ഇരുപത്തഞ്ചു പേരെപ്പോലും ഏർപ്പെടുത്തി ജോലിചെയ്യിക്കാൻ സാധിക്കാതിരിക്കുന്നു. കടം വാങ്ങിച്ചും പട്ടണം പരിപ്പുരിക്കാൻ വലിയ ചിലവിനം ഉടങ്ങുന്ന ഗവണ്മെൻറു് വേലയില്ലാതെ കഷ്ടപ്പെടുന്ന നാട്ടിൻപുറത്തെ കൂലിക്കാരെ രക്ഷിക്കാൻ റിലീഫ് വർക്സ് തുടങ്ങുവാൻ ഉടനെ ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. കർഷകന്റെ നില സുരക്ഷിതമായാൽ കർഷകർ നാട്ടുംപുറത്തെ കൂലിക്കാക്കു പതിവുപോലെ വേല കൊടുത്തുകൊള്ളും. ഇപ്പോൾ ഗവണ്മെന്റേ അവക്കു ശരണമൊള്ളു.

നാട്ടുംപുറത്തെ വേലക്കാരെ വേലകൊടുത്തു രക്ഷിച്ചില്ലെങ്കിൽ അവർ പട്ടിണികിടന്നു് മരിക്കുന്നതാണ്. പട്ടിണികിടന്നു് ആരെങ്കി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Tariatu Kunjitomman]

ലും മരിക്കാറുണ്ടോ എന്ന ചോദിക്കുമായിരിക്കും. പട്ടിണികൊണ്ടു ജീവശക്തി കുറയുമ്പോൾ രോഗാണുക്കളുടെ ആക്രമണത്തിന് എളുപ്പം വിധേയരായി ഓരോ രോഗംപിടിച്ചു മരിക്കുന്നു. ശ്രീമൂലം പ്രജാസഭയിലുംമറ്റും മെമ്പർമാർ ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പല റോഡുകളും പാലങ്ങളും ഇപ്പോൾ ചുരുങ്ങിയ ചിലവിൽ തീർക്കാം. കൂലിക്കാർക്കു ജോലി കൊടുത്തു രക്ഷിക്കയുംചെയ്യാം. അതിനാൽ ഉടനെ റിലീഫ് വർക്കു തുടങ്ങണം. മൂവാറ്റുപുഴയുംമറ്റും എസ്റ്റിമേറു തയാറാക്കിയ പല വേലകളും തീർക്കാനുണ്ടു്.

Mr. J. John Kattakayam: അതിലേക്കു് അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്ന പല തുകകളും ലാപ്സായിപ്പോയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള വിവരം അറിയാമോ?

Mr. Tariatu Kunjitomman: അറിയാം.

Mr. M. N. Narayana Menon: ഞാൻ ഇതിനെ അനുകൂലിക്കുന്നു ഫിനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറിയുടെ പ്രസംഗത്തിന്റെഒടുവിൽ.....

Mr. P. Padmanabhan Tampi: അനുകൂലിക്കുന്നതു ഏതിനെയാണു്.

Mr. M. N. Narayana Menon: മി: കട്ടക്കയത്തിന്റെ ഉപക്ഷേപത്തെയാണു ഞാൻ അനുകൂലിക്കുന്നതു്.

ഫിനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറിയുടെ പ്രസംഗത്തിന്റെ ഒടുവിൽ ഫ ൦ ൦ ലക്ഷം രൂപായോളം പബ്ളിക്കു വർക്സിനായി അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതു് വെറും ഒരു കൺകെട്ടുവിദ്യയാണു്. പുതിയ പബ്ളിക്കുവർക്സുകൾക്കായി ചേർത്തിട്ടുള്ളതു് ഫ,൪൫,൦൦൦ രൂപാ മാത്രമാണു്. ഈ കാലത്തു് റോഡുകൾക്കുവേണ്ടി കൂട്ടത്തിൽ പണം അനുവദിക്കേണ്ടതാണു്. പബ്ളിക്കു വർക്സിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം തലസ്ഥാനനഗരിയിൽനിന്നും അകന്നുപോകുന്തോറും അതിനനുസരണമായി റോഡുകൾക്കു കുറച്ചു കുറച്ചു പണം ചിലവാക്കിവരുന്നുണ്ടു്. കോട്ടയംഡിവിഷനിൽ പതിനാറായിരം രൂപായിൽ കൂട്ടത്തിൽ പുതിയ റോഡുകൾക്കായി ചേർത്തുകാണുന്നില്ല. പല സംഗതികൾകൊണ്ടും പ്രാധാന്യമുള്ള ഡിവിഷനാണു് കോട്ടയം. പബ്ളിക്കുവർക്സ് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിനു കിട്ടുന്ന വരവുകളിൽ കൂട്ടത്തിൽ കിട്ടുന്നതു് കോട്ടയത്തുനിന്നാണു്. ഫ,൨൫,൦൦൦ രൂപാ കോട്ടയത്തുനിന്നും ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലേക്കു അടുത്തവർഷം വരുവാനുണ്ടു്. പ്രാധാ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ന്യമുള്ള സംഗതികളെക്കൊണ്ടും വരവിന്റെ ക്കുറവുകൊണ്ടും കോട്ടയത്തേക്കുവേണ്ടി ക്കൂടുതൽ ചിലവുചെയ്യുന്നതിനു ന്യായവും അവകാശവും ഉണ്ടു്. കോട്ടയത്തു ചില ചില്ലറ വേലകൾ ഉടനെ ചെയ്യേണ്ടതായിരിക്കുന്നു. അവിടത്തെ മുങ്കം പാലം തീർന്നുതാഴ്ക്കുടി അതിനു സമീപത്തുള്ള ചില ചെറിയ പാലങ്ങളും അത്യാവശ്യമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. കുഴിത്താറ്റിൽപാലം, കുടമാളൂർപാലം എന്നിവയാണു് അത്യാവശ്യമായി തീർക്കേണ്ട പാലങ്ങൾ. വേളൂർവഴിയുള്ള ഇല്ലിക്കൽറോഡ്, തിരുവാർപ്പിൽനിന്നും ചെങ്ങളംവഴി ഒളശ്ശയിലേക്കുള്ള റോഡ്, മറവക്കരവാഴൂർറോഡ് എന്നീ ചില്ലറ റോഡുകളും അത്യാവശ്യമാണു്. അതുപോലെ കുമരകത്തു തെക്കുവടക്കുള്ള റോഡ്.

ഇറിഗേഷൻ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നും പല ജോലികളും ചെയ്തുതരണമെന്നു ഗവണ്മെൻറിനോടു് അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നിട്ടും ഇതുവരെ ഒന്നുംതന്നെ ചെയ്തുതന്നിട്ടില്ല. ഇതിലേക്കു വലിയ പണച്ചിലവിന്റെ ആവശ്യമില്ല. മാവേലിൽതോടിന്റെ അത്യാവശ്യകതയെപ്പറ്റി പത്തുപതിനാറുവർഷങ്ങളായി ഗവണ്മെൻറിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടും ഇതുവരെ സാധിച്ചുതന്നിട്ടില്ല. വെള്ളപ്പൊക്കകാലത്തു് കുമരകത്തുള്ള കന്നുകാലികളുടെ രക്ഷയ്ക്കായി കുറേ സ്ഥലം നികത്തിത്തരണമെന്നു പലപ്പോഴും ഗവണ്മെൻറിനെ അറിയിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഫാൻ–ലെ വെള്ളപ്പൊക്കകാലത്തു ദിവാൻ മി: രാഘവയ്യാ ആ സ്ഥലം വന്നു നോക്കുകയും "കുമരകം മുഴുവനും വെള്ളത്തിനടിയിലാണല്ലൊ" എന്നു് എന്നോടുതന്നെ പറയുകയുംചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. രണ്ടക്കർ സ്ഥലം കന്നുകാലികളുടെ രക്ഷയ്ക്കായി—മനുഷ്യർ എങ്ങിനെയെങ്കിലും രക്ഷപ്പെട്ടുകൊള്ളും—പൊക്കിക്കിട്ടണമെന്നു് ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടു് ഇതുവരെ സാധിച്ചുതന്നിട്ടില്ല. ഇറിഗേഷൻ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലേക്കു അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള തുകയിൽ വളരെ പണം ലാപ്സാകുന്നുണ്ടു്.

രാജ്യത്തിന്റെ വടക്കേഅറ്റത്തുനിന്നും തെക്കുസ്ഥാനത്തു വരുന്നതിനു വെള്ളപ്പൊക്കകാലത്തു വളരെ പ്രയാസം നേരിടുന്നുണ്ടു്. ഇതു ഒരിക്കലും നമുക്കഭിമാനകരമായിട്ടുള്ളതല്ല. പടിഞ്ഞാറൻ തീരത്തുള്ള കായലോരം റോഡിൽ നീണ്ടകരപ്പാലം തീർത്തിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു് കന്യാകുമാരിമുതൽ അരൂർവരെ ഇപ്പോൾ കാറിൽ സഞ്ചരിക്കാം. അതിനിടക്കു തോട്ടപ്പള്ളിൽ ഒരു ചെറിയപാലം അത്യാവശ്യമാണു്. ഇതിലേക്കു ചിലവാക്കുന്നതിനു റോഡുഡവലപ്മെൻറുഫണ്ടു ഉണ്ടു്. ആ ഫണ്ടുതന്നെയും മുഴുവൻ ചിലവാക്കുന്നില്ല. അതിൽ നിന്നും മൂന്നരല

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr M. N. Narayana Menon.]

ക്ഷം രൂപാ കഴിഞ്ഞാണ്ടിൽ അനുവദിച്ചു. ഈ വർഷം അതു രണ്ടു ലക്ഷമാക്കിയിരിക്കയാണു്. ഇതു ശരിക്കു കണക്കു പറഞ്ഞു വാങ്ങിക്കുന്നില്ലേ എന്നു സംശയം തോന്നുന്നുണ്ടു. പെട്രോൾ ഇനത്തിൽനിന്നും ഒരു നല്ല സംഖ്യ ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെൻറിനോടു നമുക്കു വാങ്ങിക്കാൻ കഴിയുന്നതാണു്. ഈ തുകകളെല്ലാം സെൻട്രൽ റോഡുബോർഡിലേക്കു ചില വാക്കണം. അതിലേക്കു ഒരു റോഡ്ബോർഡ് ഇവിടെ ഏർപ്പെടുത്തേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണു്. പ്രധാനപ്പെട്ടറോഡുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു ഒരു പ്രത്യേക ഇഞ്ചിനീയരെ ചുമതലപ്പെടുത്താവുന്നതാണു്. ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യയിൽ ഇങ്ങനെ ഒരു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. ഇവിടത്തെ ചീഫിഞ്ചിനീയറായിരുന്ന മി. വൈപ്പൻ മദ്രാസിൽ ഇതുപോലുള്ള ബോർഡിൻെറ മേധാവിയാണു്. ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യയിലെ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനായ മിസ്റ്റർമിച്ചൽധാര ഇതിനെപ്പറ്റി ഒരന്വേഷണം നടത്തുന്നതിനു ഈയിടെ ഇവിടെ വന്നിട്ടുപോയി എന്നു ഞാൻ ഒരു പത്രത്തിൽവായിച്ചു. സർ. എം. വിശ്വേശ്വരയ്യാ ഇതിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒരുഭാഗം ഞാനിവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം. നാം സകലസംഗതികളിലും ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യയോടു യോജിച്ചുപ്രവർത്തിക്കയാണല്ലോ. ഇൻഡ്യൻ ഫെഡറേഷൻ, കൊച്ചി തുറമുഖം, കാർഷികപര്യവേക്ഷണം എന്നീ സംഗതികളിൽ നാം അവരോടു യോജിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. അതുകൊണ്ടു് ഒരു ഇൻഡ്യൻ റോഡ്ബോർഡ് ഉണ്ടാക്കുന്നവിഷയത്തിലും നാംചേർന്നുപ്രവർത്തിക്കുന്നതു് നന്നായിരിക്കുമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു.

സർ, എം. വിശ്വേശ്വരയ്യാ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു.

"An All India Board of Communications should be constituted as early as possible, representative of all transport interests in India. This Board should make a study of the transport requirements of the country in general—together with a survey of the country's future road programme in particular—and should evolve practical proposals for financing the schemes. The Board should also be an expert advisory body for provincial transport committees. The present total length of the roads in India is less than 300,000 miles. The programme should aim at increasing the same to at least one million miles within the next 5 years.

അതിനാൽ ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു റോഡ്ബോർഡ് അത്യാവശ്യമാണു്.

വളരെ വിഷമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കുട്ടനാട്ടുകാരിൽനന്നും ഈടാക്കിവരുന്ന വള്ളക്കരം ഉടനെ നിറുത്തൽ ചെയ്യണമെന്നും ഞാനിവിടെ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : Sir, I have to make a few observations on the P. W. D. budget. Even though it is a matter for congratulation and glorification between the Chief Engineer on the one hand and the Financial Secretary on the other that they have been able to reach the zenith of allotment made in the P. W. D. for some years in the past, it is not a matter for congratulation as far as the country rustic is concerned. I have again to express my doubts whether that department has a definite policy before it. It is highly regretted that the want of continuity in policy is visible in the working of the Public Works Department. Sir, looking back upon the history of Travancore, one would find what the Governmnet have been trying to establish in Travancore. To put it briefly in our country or State with the existing natural resources which are not properly utilised by the P.W D. for developing easy means of communication for adding to the transport facilities, etc., Such a policy is simply unimaginable to me. It has been recognised from time immemorial that there exists plenty of waterways in the country. The cheapest and the best way of enhacing the means of communication and transport facilites would be to improve waterways of the land. Sir, though Travancore was not civilised some three hundred years back, the rulers then thought that the best thing would be to develop its waterways. So it is that they attempted the Parvati Puthanar which still remain incomplete, not only incomplete, Sir but it is neglected. Even ordinary boats travelling along will get stuck in the middle, because the silt formed from time to time is not even removed and that particular attention is not paid by the P. W. Department proper. Again, Sir, the ports of Travancore are not only neglected but they are kept in the most out-of-date and primitive condition. Sir, this is the time.....

Mr. G. B. E. Truscott : Has the member said of the roads or ports ?

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : I was speaking about ports. Whatever may be the work of the department we can more or less understand from the discussion that took place here and elsewhere and from the information that we have been permitted to gather from the utterances both in the press and on the platform outside Travancore that our interest or our hope in the Cochin Harbour is not going to be a permanent one. If the Davidson Committee reported that in the future Federation it would be advisable to make the Cochin Harbour an All-India Harbour and a federal port we are not sure whether we will have to withdraw our interest in the Cochin Harbour or not.

Chairman : It is time for taking up the adjournment motion,

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. K. P. Nilakanta Pillai: I have taken only four minutes, Sir.

Chairman: You can continue on the next day.

ADJOURNMENT MOTOIN RE FAMINE AND PESTILENCE IN THE COUNTRY.

Chairman: Mr. Padmanabhan Tampi will move his adjournment motion.

Mr. P. Padmanbhan Tampi: Sir, before I move the motion, I beg to thank the President for the kind permission he has granted me for moving this adjournment motion.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai: I rise to a point o order. The House has permitted him to move the motion. He is thanking the President.

Mr. P. Padmanabhan Tampi: The member is very hasty. I am coming to that point.

I thank the House also for granting such permission.

My motion reads as follows:

I beg to move an adjournment of the business of the House to discuss a definite matter of urgent public importance, viz., the famine and pestilence now raging in the country as a result of the total failure of the recent crops in many parts of the country.

In the speech of the Financial Secretary there was not a word about the prevailing famine and pestilence in the country. The economic depression began towards the beginning of 1105. It is at its highest pitch now. The Financial Secretary while presenting the Budget for 1110 spoke as follows:

"The economic depression which has been correctly described as unprecedented".

Along with this economic depression there were heavy floods in 1107 and 1108. These floods caused severe damage to the agricultural holdings. The flood damages have not yet been repaired. Valuable paddy fields in South Travancore have been silted up, and the silt has not yet been removed though the people are obliged to pay taxes. In certain places the breaches have not yet been closed and the rain water goes through the paddy lands. Along with that there was the heavy drought in 1109 and 1110. The crops have actually failed. There is no drinking-water for the people, not to speak of their cattle. The cattle are dying in thousands. Would you believe me when I say that the agriculturists have let loose the cattle into the forest to save the innocent creatures from starvation? Would you believe when I say that people are now living on the leaves of certain plants? There was a recent occur-

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly